

தீருவெம்பாவை விளக்கவுரை

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்
திருவாய் மறைந்தருளியது

உரையாசிரியர்

சைவப்புலவர் அ. சிநீஸ்கந்தராசா, எம். ஏ

ஓம்

சிவபூசிய்யு

திருவெம்பாவை - சித்தாந்த உரை

நூலாசிரியை :

சைவப்புவர் அ. சிநீஸ்கந்தராசா எம். ஏ.

வெளியீடு :

லங்கா புத்தகசாலை (தனியார்) வரையறுக்கப்பட்டது.

F.L.1.14, டயஸ் பிளேஸ்,

குணசிங்கபுர, கொழும்பு 12.

உ
ஓம்

திருவிவம்பாவை - சித்தாந்த உரை

நூலாசிரியர் :- சைவப்புலவர் அ. சிறீஸ்கந்தராசா, எம்.ஏ

வெளியீட்டாளர் :- லங்கா புத்தகசாலை (குனியார்) வரையறுக்கப்பட்டது.
F.L.1.14, டயஸ் பிளேஸ்,
குணசிங்கபுர, கொழும்பு 12.
தொ.பே : 0112 341942.
தொலைநகல் : 0112 459431

வெளியீடு :- ஐப்பசி 2016

பக்கம் :- xix + 73

விலை :- **120**

ஓம்

மாங்கல வாழ்த்து

“கல்லால் நிழன்மலை
வில்லா ரருளிய
பொல்லா ரிணைமலர்
நல்லார் புனைவரே”

சிவஞான போதம்

கொண்டு கூட்டு

“கல்லால் நிழன் மலைவு
இல்லார் அருளிய
பொல்லார் இணைமலர்
நல்லார் புனைவரே”

- சிவஞானபோதம்

உரை :

கல்லால் நிழல் - தேவ உலகத்தில் உள்ள கல்லால மரத்தின் நிழலில் இருந்து

மலைவில்லார் - ஐயந்திரிபற மயக்கம் இல்லாதவர்

அருளிய - சின்முத்திரை மூலமாக வேதத்தைத் தெளிவாக திருநந்திதேவருக்கும் பிறருக்கும் விளக்கியவர் சிவபெருமான். அவர் உலகத்துக்கு அருளிய மானசீகப் புதல்வன், திருவெண்ணெய் நல்லூரில் வீற்றிருக்கும் விநாயகப் பெருமான் பொல்லார் - செதுக்கப்படாத சுயம்பு மூர்த்தியாகிய விநாயகப் பெருமான்

இணைமலர் - அறிவாற்றல் செயலாற்றல் (ஞானம், கிரியை) ஆகிய இணைத்திருவடிகள்.

நல்லார் புனைவரே - மெய்யன்பர் தம் தலைமேற்கொள்வர்

பொல்லார் என்பது பொள்ளார் என்பதன் மருஉ.

பொள்ளுதல் - செருக்குதல் - செதுக்கப்படாதல்
சுயம்பு இலிங்கம் - தான்தோன்றி விநாயகப் பெருமான்

“ நற்குஞ் சரக்கன்று நண்ணில் கலை ஞானம்
கற்குஞ் சரக்கன்று காண்” - திருவருட்பயன்

யானை முகத்தையுடைய விநாயகக் கடவுளை வணங்கு
வதற்கு அணுகினால், வேதாகமம் வருந்திக் கற்பதற்குரிய ஒரு பொருள்
அன்று என்பதனை அறிவாய்.

திருவெம்பாவை - சித்தாந்த விளக்கம்

உள்ளடக்கம்

1. திருவெம்பாவை சித்தாந்த உரை
2. மங்கல வாழ்த்து
3. நூல் விபரப்பட்டியல்
4. உள்ளடக்கம்
5. சமர்ப்பணம் -

பதமுத்தி பெற்றதிருவாடுதுறை ஆதீன
சீர் வளர்சீர் 23வது குரு மகா சந்நிதானம்
சிவப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்

6. இரண்டு திருவருட் செல்வர்கள்

7. முன்னுரை -

நூலாசிரியர் : சைவப்புலவர் அ.சிறீஸ்கந்தராசா எம்.ஏ

8. அணிந்துரை :

திரு. சிவப்பிரகாசம் சக்திகிரீபன் கௌரவ செயலாளர், இந்துசமயப் பேரவை,
கந்தர்மடம், யாழ்ப்பாணம்.

9. நயப்புரை

புலவர் மு. பாலசுப்பிரமணியம், பி.ஏ. கல்வி டிப்ளோமா, எம்.பில்,
ஓய்வுநிலை முதலாந்தர அதிபர், யாழ். பல்கலைக்கழக
ஆட்சிமன்ற உறுப்பினர்.

10. திருவெம்பாவைப் பாடல்

11. முகவுரை

12. திருவெம்பாவை உரை

13. முடிவுரை

14. பதிப்புரிமை :

சுவாமி
சிவாபயம்
சமர்ப்பணம்

**பதமுத்தி எய்திய
திருவாடுதுறை ஆதீன
23 ஆவது குரு மகா சந்நிதானம்
சீர்வளர் சீர் சிவப்பிரகாச தேசிக
சுவாமிகளுக்குச் சமர்ப்பணம்.**

சிவமயம்

இரண்டு திருவருட் செல்வர்கள்

**யாழ்ப்பாணத்து கீர்மலை நகுலேஸ்வரச்
சீவன் கோயில் பிரதம குருக்கள்
ராஜராஜ ஸ்ரீ கு. நகுலேஸ்வரக் குருக்கள்
அவர்களும்**

(யாழ்ப்பாணத்துக் கந்தர்மடத்து இந்துசமயப் பேரவையின் எழுந்தருளி
அருள்பாலிக்கும் ஸ்ரீ சிவகாமி சுந்தரி சமேத ஸ்ரீமத் நடராசப் பெருமானுக்கு
பூசைகள் நிறைவேற்றிய குருக்கள்)

திரு. சீவப்பிரகாசம் சக்திகரீபனும்

(கௌரவ செயலாளர் இந்துசமயப் பேரவை, கந்தர்மடம்)

முன்னுரை

திருவெம்பாவைப் பாடலைப் படிக்கும் பொழுது அதனுள் இருக்கும் மறைபொருளைப் பற்றி யான் நீண்டகாலம் சிந்தித்து வந்துள்ளேன். இம்மறை பொருளைப் பலரும் அறிய வேண்டும் என்ற அவாவுடன் சிவனாருக்கு இந்நூலை எனது தொண்டாக அமைக்கின்றேன்.

இந்நூலைத் பதமுத்தி பெற்ற திருவாடுதுறை ஆதீன 23வது குருமகா சந்நிதானம்

சீர் வளர் சீர்

சிவப்பிரகாச தேசிகர்

பரமாசாரிய சுவாமிகளுக்குச் சமர்ப்பணம் செய்வதில் பெரும் பேரானந்தம் அடைகின்றேன். பிராரப்துவ கன்மத்தின் பயனாகவும் எதிர்வரும் பிறப்புக்களுக்கு உறுதுணையாகவும் அமைய வேண்டும் என்ற அவா என்னை ஆள்கின்றது. சுவாமிகளின் படத்தைத் தந்துதவியவர் சுவாமிகளின் அடியவர் ஆகிய சிவபூசா துரந்தரர் திருவளர் சிவப்பிரகாசம் சக்திக்கிரீபன். இப்படம் கிடைத்தது எனது பிராரப்துவத்தின் பயனேயாகும்.

யாழ்ப்பாணத்துக் கந்தர்மடத்து இந்துசமயப் பேரவையின் செயலாளரும், உத்தம பிரமச்சாரியும், சிவபூசாதுரந்தரரும், இமைப்பொழுதும் நீங்காது தன்னெஞ்சில் சிவனைச் சிந்திப்பவரும் ஆகியவர் சிவப்பிரகாசம் சக்திக்கிரீவன் தன் உடல், பொருள் ஆவியை மடத்தின் வளர்ச்சிக்காக அர்ப்பணம் செய்கின்றவர். இந்நூலுக்கு அழகிய அணிந்துரையை வழங்கியதற்கு என்னுடைய நன்றிகளைப் பதிய வைக்கின்றேன்.

என்னுடைய அயலவரும் தண்டமிழ் வல்லான் பண்டிதமணி டாக்டர். சி. கணபதிப்பிள்ளையின் பெறாமகனும் ஆகிய சின்னத்துரை சதாசிவம் இந்நூலின் ஆக்கத்துக்கு அளப்பரிய பணி ஆற்றியுள்ளார்.

திருநெல்வேலியில் அமைந்துள்ள சிறப்புடைய தனலக்குமி புத்தகசாலை ஊடாக சமுதாயத் தொண்டை ஆற்றிவருகின்றார். அவருக்கு என் நன்றியைச் செலுத்துகின்றேன்.

பொதுவாக பல கல்வித்துறைகளில் தேர்ச்சியுடையவரும், இளங்கலைமாணி (பி.ஏ) பட்டமும், கல்வி டிப்ளோமா பட்டமும் கல்வியலில் எம்.பில். பட்டமும் சைவப்புலவர் பட்டமும் கடின உழைப்பின் மூலம் தன்னகத்தே சேர்த்துக் கொண்டவரும் சோதிடத்திலும் திறமை படைத்தவரும். முதலாந்தரப் பாடசாலை அதிபராகக் கடமை ஆற்றி இளைப்பாறிய பின் சமூகத்தொண்டில் ஈடுபடுகின்றவரும் எனக்குப் பல வகையான கல்விசார் உதவிகளை வழங்கியுள்ளவருமான திரு. முத்துக்குமாரு பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும் என் நன்றிகள்.

வயோதிபமும் நோயும் வாட்டிக்கொண்டிருக்கம் எனக்குப் பலரின் மனம் நிறைந்த ஒத்தாசை திருவருள் நோக்கின்பால் கிடைக்கின்றது.

திருநெல்வேலியை வதிவிடமாகக் கொண்ட திரு . சிவக்கொழுந்து சோதிமுர்த்தி குடும்பமும், திரு பழனிவேல் திருநாவுக்கரசு குடும்பமும் என்னைத் தேடி நாடி உதவிகள் புரிகின்றனர். என் இடர் களைந்து வருகின்றனர். அத்துடன் என் சகோதரி திருமதி அ. மகேஸ்வரிக்கும், மருமக்கள் கணக்காளர் திரு. அ.விஜயரூபனுக்கும், திரு. அ.விக்கின விநாயகத்துக்கம், திருமதி கமலரூபன், ரோகிணிக்கும் என் நன்றிகள் உரித்தாகுக. என் தமையனாரின் பிள்ளைகளாகிய கொழும்பு பிரபல வைத்திய ஆலோசகர் டாக்டர் நடேசப்பிள்ளை விவேகானந்தனும் கனடா நன்கறிந்த கணினிப் பொறியியலாளர் திரு. நடேசப்பிள்ளை முருகானந்தனும் தேவைப்படும் போதெல்லாம் உதவிகள் புரிந்துள்ளனர். உடலை விட்டு உயிர் பிரியுங்காலம் அண்மிக்கும் நிலையில் இந்நூலை வெளியிடுவதில் திருவருள் கைகூடியுள்ளதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

“ எல்லாம் சிவன் செயல் ”

சமர்ப்பணம்.

இந்து சமயப் பேரவை - யாழ்ப்பாணம்

கௌரவ செயலாளர் திரு சி. சக்திகிரீவன் அவர்கள் வழங்கிய அணிந்துரை

திருவாசகம் 51 பகுதிகளைக் கொண்டது. இவையனைத்தும் பக்திப் பரவசத்தில் ஆழ்த்துவன. இவை நெடும்பாடலைக் கொண்டோ அல்லது பல தொடர்செய்யுள்களைக் கொண்டோ அமைந்திருக்கும். இவற்றில் திருவெம்பாவைப் பாடல்கள் சைவர்களின் விழாக்களில் ஒன்றான திருவெம்பாவை உற்சவகாலத்தில் அனைத்து ஆலயங்களிலும் பாடப்படும் பெருமை பெற்றதாகின்றன. பாடல்களின் பெயரே உற்சவப் பெயராகக் கொண்டிருப்பது இன்னொரு சிறப்பாகும்.

இத்தகைய திருவெம்பாவை பற்றி ஓர் ஆய்வை எழுது பேரன்பிற்குரிய சைவப் புலவரும் முன்னாள் பலாலி ஆசிரிய கலாசாலை விரிவுரையாளருமான திரு. அ. ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா அவர்கள் மேற் கொண்டுள்ளார். சைவப்புலவரான இவர் பொருளியல், உளவியல் முதுகலை மாணிகளை இருவேறு பல்கலைக்கழகங்களில் நிறைவு செய்து கொண்டார். தொழில்நுட்ப கல்லூரியில் அதிபராக இருந்தவர். எனினும் அடக்கமானவர். நல்ல சீலமிகு துறவி. தன் முதுமைக் காலத்தை திருக்கேதீஸ்வர திருத்தலத்தில் கழிப்பவர். இதற்கு முன் பொருளியலிலும் சைவத்துறையிலும் பல நூல்களை யாத்த பெருமைக்குரியவர். இத்தகைய ஒருவர் இவ்வாய்வில் பல்வேறு நூல்களிலிருந்து மேற்கோள்களைக் காட்டியுள்ளதோடு பல இதிகாச புராண சம்பவங்களையும் இதில் இணைத்து உபயோகிக்கிறார்.

மேலும் சைவசித்தாந்தச் செய்யுள்களையும், சூத்திரங்களையும் தத்துவ உண்மைகளையும் தெளிவாகக் கூறி அவற்றைச் சீர் செய்யும் முறையில் பிரயோகிக்கின்றார். இது படிப்போர்க்குப் பக்திச்சுவையுடன் தத்துவ விளக்கத் தெளிவையும் ஏற்படுத்த வல்லதாகிறது.

பரம்பொருளின் திருவருட் சக்தியை விதந்து பாடிய இப்பாடல்களை வெவ்வேறு கோணங்களில் நின்று உசாவுகிறார் நூலாசிரியர். சிவபரம் பொருளுக்குள் அம்பிகை அடக்கம். அகச் சமயத்துள் எத்தகை மூர்த்தங்களை வழிபடினும் சிவனே மாதொரு பாகனாக வந்து அருள் புரிவான் என்னும் சித்தியாரின் தெளிவை நல்லபடி முன்வைக்கிறார். ஆதியும் அந்தமுமில்லா அரும்பெருஞ் சோதி என்று ஆரம்பிக்கும் மணிவாசகப் பெருமான், போற்றியாம் உய்ய ஆட்கொண்டருளும் பொன்மலர்கள் போற்றியாம் மார்கழி நீராதேலோ ரெம்பாவாய் என்று நிறைவு செய்கிறார்.

பரம்பொருள் தன் திருவருள் சக்திமூலம் ஆன்மாவுக்குத் தன் கருணையை ஊட்டியுட்டித் தன்பால் ஆட்கொள்ளும் முறையானது விதந்து பாடப்படுகிறது. எது ஆன்ம இலட்சியமோ அதனையே இப்பாடல்கள் தெளிவாக்குகின்றன.

எந்த ஆன்மாவும் என்றோ ஒருநாள் அப்பெருமான் பாதத்தை அடையும் என்பது தெளிந்த முடிவு. கன்ம அனுபவங்களிற்கு ஏற்ப ஆன்மாவின் பிறப்பு, இறப்புக்கள் நீண்டு நெடியதாகின்றன.

நமது ஒரு வருடம் தேவர்களுக்கு ஒரு நாள் ஆகிறது. தெட்சணாயனம் இரவுப் பொழுதாகிறது. மார்கழி மாதம் இருள் நீங்கி விடியும் இப்பிரம்ம முகூர்த்தத்தில் ஆன்மா இருளிலிருந்து விடியற் பொழுதை அடைந்து ஒளி பெறுவதை பலர் முன்னர் கூறிய போதும் இந்நூல் ஆசிரியர் கூறும் திறம் ஓர் தனித்துவத்தைப் பெற்றுச் சித்தாந்தத் தெளிவை நிறுவுகிறது. ஆசிரியர் ஜோதிடத்திலும் வல்லவர் என்பதால் ஆங்காங்கே ஜோதிட நுட்பங்களும் காணப்படுகின்றன.

மணிவாசகப் பெருமான், நானேயோ தவம் செய்வேன் சிவாயநம எனப் பெற்றேன் என்கிறார். சிவாயநம என்கிற மந்திரம் சிவாகமங்களில் மூலமந்திரம், பிரசாத மந்திரம் என்று மிக உயர்வாகப் போற்றப்படுகிறது. இம் மந்திரத்தை நிர்வாண தீட்சை பெற்றவரே உச்சரிக்க அருகதை உடையவர் என்பது வேதசிவாகமப் பிரமாணம். அத்தகைய "சிவய" என்ற பதத்தில் சிவம், சக்தி, ஆன்மா இணைந்திருப்பதை நன்கு தெளிவுபடுத்துவதோடு "உடையாள் உந்தன் நடுவிருக்கும் உடையாள்

நடுவில் நீயிருத்தி அடியேன் நடுவுள் இருவீரும் இருப்பதானால்” என்ற தொடரை நினைவுபடுத்தியமை அற்புதத்தில் அற்புதமாகிறது.

மாணிக்கவாசகப் பெருமான் பக்திப் பிரவாகத்தில் பாடிய பாடல்களுக்குப் பக்தியுள்ள ஒருவர் ஆய்வுரை செய்வது சாலவும் பொருத்தமாகிறது. எனினும் பல நூல்களையும் கற்று அப் பல்கடலில் பிழைத்தவர் இந்நூலாசிரியர். செல்வம் என்னும் அல்லலில் பிழைத்துத் தப்பியவர்கள் மிகச் சிலர். அவர்களில் ஒருவர் இந்நூலாசிரியர் என்பதை இவர் வாழும் முறையல்ல இவர் எழுத்தும் தெளிவாக்குகிறது. எல்லாம் சிவன் செயல் என்று அனைவரும் சொல்வார்கள். வடமொழியில் சர்வம் சிவமயம் ஜெகது என்பார்கள். இதை உணர்ந்து சிவமாவார் மிகச்சிலரே.

தீர்த்தமென்பது இரு வினைகளையும் அவற்றால் ஏற்படும் பாவ புண்ணியங்களையும் தீர்க்கும் மருந்தாகும். ஆதலால் ஆன்மாக்கள் மார்கழி மாதம் நீராடி தம் வினைகளைத் தீர்க்கின்றனர். இதனை மணிவாசகர் “தீர்த்தன் நற்சிற்றம்பலத்தே தீயாடும் கூத்தன் என்றார்” இம் மெய்ஞானத் தெளிவு அனைவர் உள்ளங்களிலும் ஆழப்பதிய ஆசிரியர் பிரயோகிக்கும் நுட்பங்கள் அலாதியானவை.

ஆதலால் “உன் கையில் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம்” என்றார். ஆகையால் எமது கைகள் உனக்கு அல்லாது வேறு எவர்க்கும் பணி செய்யா. எங்கொங்கை உன்னுடைய அன்பர்களோடே இணையும் என்றும் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்துடன் அடியார்கள் திரளும் தனித்துவம் பேசப்படுகிறது.

பாதி மாதுடன் அடியார்களுக்குக் காட்சி கொடுக்கும் பரம்பொருளின் பெருங்கருணையை உணர்ந்த மணிவாசகப் பெருமான் திருவருட்சக்திக்குச் செலுத்தும் அன்பு சிவனையே சாரும் என்பதை நன்கு மீட்டு மீட்டுத் தெளிவுபடுத்துகிறார். சிவனே சிவனே என்று ஓலமிடினும் உணராய் காண் என்ற அடிகள் நன்கு தெளிவாக்குகின்றன.

திருவாதிரையை ஈறாகக் கொண்டு பத்துத் தினங்கள் அனுட்டிக்கும் இத் திருவெம்பாவையில் பெண்கள் நல்ல கணவரைப் பெற இந்நோன்பை மேற்கொள்வர் என்பதுமான ஓர் ஐதீகம் உண்டு.

இவ்வுலகியரைப் பார்க்கின், நல்ல ஆடவர் ஒருவர் உள்ளரெனில். அவர் பரம்பொருளே. மற்று அனைத்தும் எவ்வுயிரும் பெண்மை பொருந்தியனவே என்பது தெளிவு. ஆதலால் ஆன்மா பரம்பொருளை அடைதலை இலட்சியமாகக் கொண்ட அகப்பொருள் கருத்தைக் கொண்டு இவ்விழாவும் இப்பாடல்களும் அமைகின்றன என்பது முடிந்த முடிவு. ஆதலாலன்றோ திருவாதிரையில் இறைவனைத் தரிசனம் செய்தல் மிகப்பெரும் பேறாகப் போற்றப்படுகிறது. ஆதிரை என்ற சொல்லுக்குரிய வடமொழிப் பிரயோகம் ஆர்த்திரா என்பதே. இதனையே ஆர்த்திரா தரிசனம் என்று போற்றப்படுகிறது. ஆன்மாவின் இலட்சியம் நிறைவுபெறும் தனித்துவம் இவ் உற்சவத்தில் தெளிவாகிறது.

இத்தகைய மெய்யுணர்வுள்ள கருத்துக்களைக் கொண்ட திருவெம்பாவைக்கு ஆய்வுரை எழுதிய ஆசிரியர் சைவப்புலவர் திரு. அ. ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா எம். ஏ அவர்களைப் பலமுறை பாராட்டிப் போற்றுவதோடு இதுபோன்ற பல்வேறு நூல்களை இவர் யாத்தளிக்க வேண்டுமென எம்முள்ளத்தில் உறைந்திருக்கும் ஞானப்பெருங்கூத்தனைத் திரிகரண சுத்தியோடு வாழ்த்தி வணங்குகிறோம்.

“நமச்சிவாய வாழ்க”

சி. சக்திகிரீவன்

கௌரவ செயலாளர்

இந்து சமயப் பேரவை - யாழ்ப்பாணம்

141, பலாலி வீதி,

கந்தர்மடம்,

யாழ்ப்பாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சைவப்புலவர்

புலவர் திரு. முத்துக்குமாரு பாலசுப்பிரமணியம்

அவர்கள் வழங்கிய

நயப்புரை

பருகிடுமாறு பயின்றிடும் நிலையால், உருகிடும் உவப்பாம் உந்நதம் உறலால் பெருகிடும் பெருந்தேன் பிழிகனி ஊறல் அருமொரு அளவில் அமைவுறக் கலந்து தருமொரு உணவாக அமைந்திடும் பெருந்திரு வாசக அருமையை உணர்ந்தோர் உரைக்கும் உயரிய உரைமொழிகள் கற்றோர்க்கும் மற்றோர்க்கும் பற்றார்வம் ஏற்படுத்தும் பாங்கினவாகின்றன. திருவாசகத்தின் உயர்பயன் உரைத்த இராமலிங்க வள்ளலார் “ ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பது ” என்ற இன்னுரையுடன் மட்டும் தன்னுரையினை நிறைவாக்கி விடவில்லை. திருவாசகத்தை இறையிருந்து எழுத முறையோடு ஓதிய ஞான மணி வாசகரை விழித்துரைப்பது போல வள்ளலார் கூறுவது உள்ளங்கொள்ளத் தக்கதாகின்றது.

“ வாட்டமில்லா மணிக்கவாசகரின் வாசகத்தைக் கேட்டபோது கீழ்ப்பறவைச்சாதிகளும் வேட்டமுறும் ” என்று நாட்டமுறு பாட்டதனில் காட்டியுள்ளார். ஆம். தானுங்கெடாது தன்னோடுற்றவற்றையும் கெட விடாது மருந்தாய், மருந்தனுமானய்த் தெவிட்டா விருந்தாய் இருந்திடும் தேனினும் இனியதாய் தெளிவறிவாளர் தினம் மனங்கொள்ளும் பக்திப்பாசுரமன்றோ திருவாசகம் . அத்திருவாசகத்திலே திருவெம்பாவை என்பது சிறப்புறு பாசுரப்பகுதியாகும். மணிவாசகரின் மணி மொழிகளை அணிபெற எழுதிய கூத்தம்பலவானார் கூற்று மொழியில் “ பாவை பாடிய வாயால் ஒரு கோவை பாடுக ” என்ற இன்னுரை இடம்பெறுகிறது. இங்கு பாவை என்பது திருவாசகத்தினைச் சுட்டுகின்ற விதத்திலே திருவெம்பாவையானது திருவாசகப் பகுதியிலே எத்துணை ஏற்றம்பெற்றுள்ளது என்பதனை கற்று இறைபற்றுற்ற முற்றறிவாளர் நன்கு உற்றுணர்ந்து இன்புறுவார்.

பழந்தமிழ் உலகிலே நீண்ட பல்லாண்டாக இளவள மகளிராம் கன்னியர்களால், தேவரின் பிரம்ம முசூர்த்த வேளையாம் மார்களித்திங்களிலே திருவெம்பாவை நோன்பு நோற்கப்படுகின்றது. மார்களித் திங்களிலே திருவாதிரைக்குப் பத்து நாட்களுக்கு முன்பிருந்தே இத்திருவெம்பாவை நோன்பினை நோற்பர். தேவரின் பிரம்ம முசூர்த்தமாகிய அதிகாலை என்பது தட்சணாயத்தின் ஈற்றில் அமையும் மார்களித்திங்களாகின்றது. பிதிரசின் பிரம்ம முசூர்த்தமாகிய அதிகாலை என்பது வளர்பிறையின் முற்பகுதியாகின்றது. மனிதரின் பிரம்ம முசூர்த்தமானது தினம் ஒன்றின் அதிகாலை ஆகின்றது. அந்த வகையிலே அனைவருக்கும் பிரம்மமுசூர்த்தமாகிய அதிகாலையில் துயில் நீத்து இறைபுகழை ஏத்திப் போற்றியவாறு ஏனைய இல்லங்களில் உள்ள தோழியரையும் துயிலெழுப்பி தம்மோடு இணைந்து இறை திறம் கூறியவாறே பல்வகைக் குளிர் நீர் நிலைகளிலும் நீராடி வந்து உலக மாதாவாம் பராசக்தியின் திருவுருவை தூய ஈரமண்ணிலே உருவாக்கி மாரிவளம் கோரி, தனக்கான மாண்புயர் மணவாளனை அவாவி, பூசனை புரிந்த நிலை தன்னைத் திருவண்ணாமலை திருப்பதியிலே கண்ணுற்ற மாணிக்க வாசகனார் தன்னை அக்கன்னியர் நிலையில் வைத்து அக்கன்னியர் கூற்றென அவரால் திருவெம்பாவை பாடியருளப்பட்டுள்ளது. கன்னியரான இன்னிள மாதர் உன்னி நன்கியற்றும் இந்நிகழ்வு கால கதியில் மார்கழி நோன்பாய் செயலின் நிலையில் பாவை நோன்பாய்ப் பகரப்பட்டு வருகின்றது.

ஈசன் சிவன்திறம் கூறும் திருவெம்பாவைப் பாடல்கள் “பாவைப்பாடல்கள்” என்று பகரப்படுவதற்கு “எம்பாவாய்” எனப் பாடல்கள் நிறைவுறுவது காரணமாகின்றது. அதேபோல் நிறைவுறுகின்றனவும் ஆண்டாள் அருளியவையுமான திருமால் அருள்மகிமைபேசும் திருப்பாவையும் “பாவைப்பாடல்கள்” என்றே பகரப்படுகின்றன. வெவ்வேறு தெய்வங்களைப் போற்றுந் திறத்தில் உட்புகுந்து உற்றுநோக்கும் விதத்தில் மாற்றங்களின் தோற்றங்கள் இப்பாடல்களில் அமைந்தாலும் பல ஒற்றுமைகளை இருபாவைப் பாடல்களிலும் கற்றறியக்கூடியதாக உள்ளது. கார்மேக வண்ணனாம்

கண்ணனை எண்ணத்தில் இருத்திய ஆயர்பாடி இளவள மகளிர் இயல்பு கண்ட அவர்தம் பெற்றோர் கண்ணனைக் கண்ணினையாற் கூடக் கண்ணுறலாகாதெனக் கடிதுந்து கொண்டதனைத் தொடர்ந்து மழைவளம் சுருங்க அவர்தம் பெற்றோரே பின்னர் வெண்ணெய்க் கண்ணனை எண்ணி நண்ணி மழைவளம் நாடி மார்கழி நோன்பினை நோக்குமாறு வேண்டதல் விடுத்தனர். அந்த வகையிலே காதலித்த கண்ணனையே தலைவனாகக் கரத்தில் இருத்தி, தோழியரைத் துயில் ஏழுப்பி வந்து யமுனா நதி தீர்த்தத்தில் நீராடிநோன்பியற்றி வெண்ணெய்க் கண்ணனை ஆத்மநாயகனாக அடைந்ததெனத் திருப்பாவை செப்பி நிற்கிறது.

இளமை தவழும் கன்னியர்தம் மார்கழி நோன்பு சக்தியின் தொடர்பு கொண்டமையை இருபாவைகளிலும் வரும் “எம்பாவாய்” என்ற ஈற்றுமொழி சாற்றும் திறத்திலான சான்றாதரமாகின்றது. மேலும் திருப்பாவையில் வரும் ஆயர்பாடி இளவள மகளிர் கண்ணனைத் தலைவனாய் கருத்தில் இருத்தி வழிபாடியற்ற, திருவெம்பாவைக் கன்னியிள மாதர், ஈசன் சிவனாரின் இன்னடியாரே கணவனாக வாய்த்திட வேண்டும் என்று வந்தனை செய்கிறார்கள். அத்திறத்தோர்க்கு அடித்தொண்டாற்ற ஆடப்படும் நிலையே குறைவிலா நிறைவெனக் கூறி, அன்னவர் இணைவினையே அவாவி நிற்பதோடு கையது செய்யும் மெய்யரு பணிகள் ஐயன் ஆண்டவனுக்கன்றி வேறெவர்க்கும் அல்லவென்று பகரும் திருவெம்பாவைக்கு ஒப்பாக ஆண்டாள் திருப்பாவையிலே குற்றேவல் கொள்ள என்றென்றும், ஏன், ஏழ்பிறப்பும் கண்ணனோடு இணைந்து கொள்ள ஆயத்தமாகும் பாங்கு அவதானிக்கத்தக்கதாகின்றது.

சூடிக்கொடுத்த நாச்சியார் பாடிக்கொடுத்த திருப்பாவைப் பாடலிலே மழைவளம் விழைந்து உளமுருகி, “ஆழி மழைக்கண்ணா” எனப்பாடப்பட்டுள்ள பாடல் “முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி.....” என்ற திருவெம்பாவைப் பாடலோடு ஒப்புநோக்கி உணரத்தகுந்த தொன்றாகின்றது. திருவெம்பாவையிலே மேகமானது கடலிலே நீரை முகந்து, பராசக்தி எனக்கறுத்து, அவர் சிற்றிடையாய் மின்னி, தேவி அடியுறு தங்கச் சிலம்பொலி என இடியொலி கூட்டி, தேவி புருவ உருவில்

வான வில்லுரு ஒளிர, தன்னோடு உறையும் இறையடியார்க்கும் எமக்கும் தேவி தரும் அருட் பெருக்கென மழைபொழிய வேண்டுமென வேண்டப்படத் திருப்பாவையின் கண் மேகமானது கடலிலே நீரை முகந்து மேலெழுந்து, திருமாலெனக் கறுத்து, அவர் சக்கரமென மின்னி, வலம்புரியென இடியிடித்து, தாமதியாது அவர் வில்தருசர மழைபோல் உலகும்பும் வகை மழை பெய்யவேண்டுமென வேண்டப்படுகின்றது. அத்துடன் இரு பாவைகளிலும் இடம்பெறும் ஊழிமுதல்வன் என்பது வெவ்வேறு நாமம் கொண்ட ஒரு பரம்பொருளையே சுட்டுவதாகின்றது.

ஒற்றுமை பலவும் பெற்றொரு நிலையில் திருவெம்பாவையும் திருப்பாவையும் திகழ கற்றறிந்த முற்றியாளரும் நற்றவ நல்லோருமான திருவாளர் அம்பலவாணர் சிறீஸ்கந்தராசா அவர்கள் திருவெம்பாவையைத் திருவாசகமெனக் கொள்ளத்தக்கவாறு பாவையென பரமனே பகர்ந்த திருவெம்பாவைக்கு அரியதாம் உரை யொன்றினைக் கற்போர் நற்பேற்றுற்று உய்யுமாறு உரைத்த பாங்கு சற்றே உற்று நோக்கத்தக்கதொன்றாகும். முதலிலே சக்தியை வியந்ததென்ற தலைப்போடு முகவுரையொன்றினைத் தெளிவுற மொழிவது உற்று நோக்கத்தக்கதொன்றாகும். பக்திப் பரவசத்தோடு சாற்றிடுமாறு போற்றிட நோற்கின்ற நோன்பைப் பாவைத்திருவுரு நிலையில் ஏற்றுப் போற்றிட அருளும் சக்தியாம் உமையை வாழ்த்தி வணங்குவதாகத் தலைப்புக்கு கேற்ற பாங்கில் தன்முகவுரை தன்னை வரைந்து சொல்லும் தன்மை உன்னி உணரத்தக்க ஒன்றாகின்றது. பல்துறை அறிவைப் பாங்குறப்பெற்ற நல்லுரை ஆசான் பண்டைய பொருளாதாரப் போக்குகளோடு ஆன்மீக வாழ்வின் அருமை பெருமைகளையும் ஆதாரச் சான்றுகளோடு ஆழமான விளக்கங்களோடு விரித்து உரைத்துச் செல்கின்றார், பிரம்ம முகூர்த்தமதன் பெருமைதனைப் பேசி, இறையின் இன்னரிய கருணை பேசி, குரு, இலிங்க, சங்கமத் திறம் பேசி, பொங்கிடும் பூவையரைச் “சங்கம” அங்கமாக்கி, எங்குமான ஈசனைப் பூசனை செய்து மெய்யுற உய்யும் வகை காட்டும் திறம் கற்று இன்புறத்தக்க தொன்றாகும்.

திருவெம்பாவையின் முதலாவது பாடலிலே இருந்து இருபதாவது பாடல் வரையான அனைத்துப் பாடல்களுக்கும் அவர் மிகவும் இலகு நடையில் தெளிவுரையும், வேண்டிய வகையில் பத, விளக்கவுரைகளும் வகுத்தமைத்துள்ளார். துயில் துறந்த மங்கையர்கள்

மற்றவரைத் துயிலெழுப்பும் முதலாவது பாடலிலே சிவஞான சித்தியார், சிவஞான போதம், அப்பர் தேவாரம் முதலியவற்றிலிருந்து எடுத்துக் காட்டுக்கள் தந்து விளக்கும் விதமானது கற்போர்க்குத் தெளிவினை அளிப்பதொன்றாகின்றது.

மலர்ப்பதம் தந்தருள வந்தருளும் ஈசன் திறம் கூறும் இரண்டாவது பாடலில் உரை விளக்கம் என்ற நிலையிலே பாடலில் இடம்பெற்ற சில அரும்பொருட் பதங்களுக்கு ஏற்ற சித்தாந்த விளக்கங்களையும் அளிக்கும் திறத்தில் தனது ஆழ்ந்த சைவசித்தாந்தப் புலமையினைப் பறையறைந்து நிற்கின்றார். மேலும் மாதர்கள் இருதிறத்தவராய் நின்று உரையாற்றும் பாங்கில் அமைந்தனவாக மூன்றாம், நான்காம் பாடல்கள் உள்ளன. மூன்றாவது பாடலிலே சிவனும் உமையும் முறையே உலக பிதாவாகவும் உலக மாதாவாகவும் காட்டப்பட்டு, அதற்குச் சிவஞான சித்தியாரிலிருந்து சான்று காட்டப் பட்டுள்ள விதம் மிகவும் பொருத்தமான ஒன்றாகிறது. நான்காவது பாடலில் “... விண்ணுக் கொருமருந்தை ....” என வருகின்ற பதங்களில் மருந்து என்பதை விரித்து உரைக்கும் இடத்தில் “அமிர்தம் சாகா மருந்து” எனச் சுட்டிக்காட்டி அமிர்தம் பெறப் பாற்கடலைக் கடைந்த வரலாற்றினைப் பொருத்தமான வகையிலே திருத்தமாகக் காட்டுவதும், 108 தாண்டவங்களிலே ஐந்து முக்கியமான தாண்டவங்கள் பற்றி உரைத்ததுவும் எல்லாம் சிறப்புற அமைகின்றது. ஐந்தாவது பாடலிலே மாலயன் செருக்கும், சிவசோதிப் பிழம்பின் அடிமுடியை அவர்கள் தேடிக்கண்டு கொள்ளாத வரலாறும், சிவராத்திரி நிலையும், பிறவும் அகப்பொருள் விளக்கங்களோடு “மாலறிய நான்முகனும் காணா மலை ....” என்ற பாடல் வரிக்கு விளக்கமாக விரித்துரைத்தது. படித்து இன்புறத்தக்கதாகின்றது.

“தீர்த்தன்” என்பது மூலம் ஆன்மாக்களின் அழக்கறுக்கும் மாசிவாச் சோதியின் மாண்பு உவமான உவமேய விளக்கங்கள் எல்லாம் கற்று இன்புறுமாறு எளிமையாக இயம்பப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறான உவமான உவமேய விளக்க நிலைகள் பதின்மூன்றாவது பாடலிலும் தொடர்ந்து அமைகின்றன. ஈசனை உள்ளத்தில் இருத்தி உவகையுற்று இன்புறும் திறம் பதினைந்தாவது பாடலிலும் சித்தத்தைச் சிவன்பால்

வைத்த வகையில் நித்தம் மன, மொழி மெய்களால் வழிபடுவோர் இயல்பு பதினைந்தாவது பாடலிலும் உவமைக்கும் மேகத்துக்கமான ஒப்புமை விளக்கத் தத்துவங்கள் பதினாறாவது பாடலிலும் பக்தியின் உச்ச நிலை பதினேழாவது பாடலிலும் அரணை அண்ணாமலை வணங்கிப் புலனாடும் அரிவையர் நிலையில் ஆசிரியர் தரும் தத்துவ விளக்கங்கள் பதினெட்டாவது பாடலிலும் தங்கள் எண்ணம் நிறைவுற எங்குமான ஈசனைப் போற்றி நீராடும் நிலையுடனான தத்துவங்கள் பத் தொன்பதாவது பாடலிலும் சுட்டிக்காட்டப்படுதலைப் பார்க்கக் கூடியதாக உள்ளது. இருபதாம் பாடலில் ஈசன் பாதம் பணிந்து நீராடும் மாதர் நிலையில், மெத்தவுமே சித்தாந்தத் தத்துவங்கள் காட்டப்படுகின்றன. பஞ்ச கிருத்திய நிலையினைப் பாங்குறக் காட்டி “நீராடுதல்” என்பது இறைகருணையில் தோய்தல் எனச் சுட்டிக்காட்டித் திருவடிக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள அடைமொழிகளே ஒதுவோரைப் பேரின்ப நிலைக்கு எடுத்துச்செல்வனவாகும் என்று பல்துறை அறிவு பாங்குறக் கைவரப் பெற்ற நித்தியப் பிரமச் சாரியான வாழ்வில் மறக்கொணாத என் ஆசான் திருவாளர் அ.சிநீஸ்கந்தராசா அவர்கள் குறித்துரைக்கும் கூற்று எந்தனைப் பேரின்பநிலைக்கு இட்டுச் செல்லும் கூற்றாகின்றது.

புலவர் மு. பாலசுப்பிரமணியம்

பி.ஏ. (இளங்கலைமாணி).

டிப்ளோமா (கல்வியியல்).

எம்.பில் (கல்வியியல்).

ஓய்வநிலை முதலாந்தர அதிபர்.

யாழ்ப. பல்கலைக்கழக ஆட்சிமன்ற உறுப்பினர்.

திருவிவம்பாவை

திருச்சிற்றம்பலம்

01. ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய் ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னே என்னே
ஈதே எந் தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.
02. பாசம் பரஞ் சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசீ இவையுஞ் சிலவோ வினையாடி
ஏசும் இடமீதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
சூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச் சிற்றம்பலத்துள்
ஈசனார்க்கு அன்பர்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய்.
03. முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிர் எழுந்தென்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழவடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டால் பொல்லாதோ
எத்தோநின் னன்புனடமை யெல்லோ மறியோமோ
சித்த மழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டு மெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

04. ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக்கசிந்துள்ளம்
உண்ணெக்கு நின்றுருகயா மாட்டோம் நீயேவந்
தெண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய்.
05. மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
போலறிவோம் என்றுள்ளம் பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலூறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனெனன்று
ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.
06. மாணேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
நானே எழுப்புவன் என்றலு நாணாமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.
07. அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பலஅமரர்
உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னாளன் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்

என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமுஞ்
 சொன்னோம்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
 வன் னெஞ் சப் பேதையர் போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

08. கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
 ஏழி லியம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
 வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய்.
09. முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளை
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியினே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றஉன் சீரடியோ
 முன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியெல்
 என்ன குறையும் இலோமேலோ ரெம்பாவாய்.
10. பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை யொருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரு மண்ணுந் துதித்தாலு
 ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகள்
 ஏதவனார் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

11. மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
ஐயா வழியடியோம் வாழ்தோங்காண் ஆரழல்போல்
செய்ய வெண் ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
ஐயாநீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோ ரெம்பாவாய்.
12. ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
தீர்த்தனற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
சுத்தன்இவ் வானுங் குவலயமும் எல்லோமும்
காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி
வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வாரகலைகள்
ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிசூழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
பூத்திகளும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
ஏத்தி இருஞ்சுனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.
13. பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதால்
அங்கங் குருகினத்தாற் பின்னும் அரவத்தால்
தங்கண்மலங்கமுவு வார்வந்து சார்தலினால்
எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கும் மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநஞ்
சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.
14. காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடிச் சிற்றம்பலம்பாடி
வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்

சோதி திறம்பாடி அந்தம்ஆ மாபாடி
ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிக்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய்

15. ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தம் களிகூர
நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத்தான் பணியாள்
பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.
16. முன்னிக் கடலைச் சுருக்கியெழுந்துடையாள்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
தன்னிற் பிரவிலா எங்கோமொ னன்பர்க்கு
முன்னி யவணமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய்.
17. செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாததோர் இன்பம் நம்பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதம் தத்தருளுஞ் சேவகனை
அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

18. அண்ணா மலையாதன் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போற்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரைகைகள் தாமகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேஇப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.
19. உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்று
 அங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்கும்எம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போம்கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
 கங்குல் பகல்எங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழி லென் ஞாயிறெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.
20. போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்
 போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கு மீறா மீணையடிகள்
 போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யவாட். கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முகவரை

“ ஆக்குவாய் காப்பா யழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்” -

சிவபுராணம்

சக்தியை வியந்து மாணிக்கவாசக சுவாமிகளால் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவாசகத்தில், திருவெம்பாவை ஏழாவது பாடற் பகுதியாய் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சக்தியை வியந்து கூறப்பட்டுள்ளது.

இத்தொடர்:

திரு + எம் + பாவை என விரிக்கப்படும்.

திரு - தெய்வத்தன்மை

எம் - எம்முடைய உயிர் வணங்கும்

பாவை - வழிபாட்டுக்காக அமைக்கப்படும் பிரதிமை

சக்தியின் வடிவமாகியதே உமாதேவியாரின் பிரதிமை அல்லது திருவுருவம். சிவபெருமான் அர்த்தநாரீஸ்வரராக உமையுடன் பின்னிப்பிணைந்து எங்கள் வாழ்த்துதலை, வணங்குதலை ஏற்கின்றனர் என்பதே இப்பாடலின் உள்ளுறையாகும். சக்தியாகிய உமாதேவியார் மூலமாகச் சிவனை வாழ்த்துகின்றோம்.

சீவசக்தியின் வடிவம்

சக்திதன் வடிவு ஏதென்னில் தடையில்லா ஞானமாகும்.

உய்த்திடும் இச்சை செய்தி இவை ஞானத்து உளவோ என்னின்,

எத்திறம் ஞானம் உள்ளது அத்திறம் இச்சை செய்தி

வைத்தலான் மறைப்பு இல் ஞானனால் மருவிடும் கிரியை எல்லாம்.

- சிவஞானசித்தியார்

பொழிப்புரை

சிவசக்தியின் வடிவம் சுத்தஞானமாய் இருக்கும். ஞானம் எவ்வாறு உள்ளதோ அவ்வாறு இச்சை கிரியைகளும் உள என்று வேதாகமங்கள்

சொல்லுகின்றன. படைப்பாதி செய்யுங் கிரியாசக்தி முதலிய சக்திகள் யாவும் சுத்தஞானமாகிய பராசக்தியினால் காரியப்படும் கருவியாக அமைவது திரோதான சக்தி. (பக்கம் 36)

சிவசக்தியின் சொருபம் சுத்தஞானம். அதுவே பராசக்தி எனப்படும். அச்சக்தியே கிரியாசக்திகள் அனைத்தையும் காரியப்படுத்தும்.

சிவம் என்பது கல்தோன்றி மண்தோன்றாக்காலம் தொட்டு, சிவசமயத்தவர்களால் வணங்கப்பட்டுவரும் மேலான எண்குணமுடைய பரம்பொருள். இலிங்கமும் ஆவுடையாரும் முறையே சிவமும் சக்தியுமாகும்.

அர்த்தநாரீஸ்வர வடிவமே இலிங்கமும் ஆவுடையாரும். சக்தியின் திருவருள் ஆற்றலுடன் எண்குணங்கள் நிறைந்த பரம்பொருளே சதாசிவம்.

முதல்வன் சக்தி வடிவம் எய்துதலால்

உண்டாய பலன்

“ சக்தியும் சிவமுமாய தன்மையில் லுலக மெல்லாம் ஒத்தொவ்வா ஆணும் பெண்ணும் உயர் குணகுணியுமாக வைத்தனன் அவளால் வந்த ஆக்கமில் வாழ்க்கையெல்லாம் இத்தையும் அறியார் பீட லிங்கத்தின் இயல்பும் ஓரார்” - சித்தியார்

பொழிப்புரை

சக்தி சிவம் என இருவகையாந் தன்மையாலே ஆணும் பெண்ணும் ஆக விளங்க வைத்தனன். ஆன்மாக்களின் வாழ்வு எல்லாம் சிவ சக்தியால் வந்தனவே. சிவமும் சக்தியும் கொண்ட பீட லிங்கவடிவமே பிரத்தியட்சமான சான்றாகும். சிவனார் பஞ்ச கிருத்தியத்தைச் செய்வதற்காக சக்தியைப்படைத்தார்.

சக்தியை நோக்கிச் செய்யும் நோன்பைச் சிவபெருமானே ஏற்கிறார்.

“யாதொரு தெய்வங் கொண்டீர்

அத்தெய்வமாகி யாங்கே
மாதொரு பாகனார் தாம்
வருவார்.....” - சித்தியார்

சிவனார் ஆன்மாக்களின் முன்னேற்றத்துக்காகத் தடத் தோற்றத்தை (தடத்த இலக்கணம்) எடுப்பார். அவைகள் அவரின் அவஸ்தைகள் ஆகும். அவரின் இயற்கைத் தன்மை சொருப இலக்கணமாகும்.

“ஓசையும் ஒலியெலாமானாய் நீயே
உலகுக்கொருவனாய் நின்றாய் நீயே
வாச மலரெலாம் ஆனாய் நீயே.....” - திருநாவுக்கரசர்

“சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே யருவாம்
ஒருவனே சொல்லுதற்கரிய
ஆதியே நடுவே அந்தமே.....” - கோயில் திருப்பதிகம்

“சோதியே சுடரே குழொளி விளக்கே” - அருட்பத்து
தீ போன்று செந்நிறமாக இருத்தலினால் பரம்பொருள் சிவன் எனவும் அழைக்கப்பட்டார்.

சி - சிவப்பு, தீயின் நிறம்

அம் - அழகு, வந்தனம்

சி + அம் - சிவம்

“அழல் வண்ண அண்ணர் தாம் நின்றவாறே” - திருநாவுக்கரசர்
சக்தியை வியந்து வணங்குதல், சிவனை வணங்குதலாகும்.

“உடையாள் உன்தன் நடுவிருக்கும்
உடையாள் நடுவுன் நீ இருத்தி
அடியேன் நடுவுள் இருவீரும்
இருப்பதானால் .....” - கோயில் மூத்த திருப்பதிகம்.

இப்பாடலின் உள்ளுறை யாதெனில், தெய்வீகம் நிறைந்த திருவருளின் தோற்றமே சக்தி வடிவமாகும். நாம்நோற்கின்ற நோன்பை பாவைத்திருவருவில் நின்று ஏற்றுத் திருவருள் பாலிக்கும் சக்தியாகிய உமாதேவியாரை வாழ்த்தி வணங்குகின்றோம்.

வழிபாட்டுமுறையின் ஆதீயும் அமைவும்

நானில மக்களாலும் சிறப்பாக மருதநில மக்களாலும் நெய்தல் நில மக்களாலும் திருவெம்பாவை என்ற வணக்கமுறை வரலாற்றுக்கு அப்பாற்பட்ட காலம்தொட்டே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது என அறிஞர் கருதுகின்றனர். அவ்வழிபாட்டு முறைக்கு மெருகூட்டி அதற்கு பெருமையையும் தெய்வீகத்தையும் அளித்தலை மட்டுமே மாணிக்கவாசகர் செய்தார்.

அக்காலச் சமுதாயம் கோவிலையும் குளத்தையும் நன்செய் புன்செய் நிலங்களையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு வாழ்ந்துள்ளனர். நெய்தல் நில மக்களும் தமது நெய்தல் நிலத்தொழிலுடன் (கடல்வேலை) சிவபக்தியிலும் சிறந்தவர்களாக வாழ்ந்தனர். நால் வர்ணமக்கள் தென்னநாட்டில் வாழ்ந்தனர். சத்திரியர் (அரசு பரம்பரை) அந்தணர், வைசியர் (செட்டிகள்) சூத்திரர் என நால்வகைப்பிரிவினர் வாழ்ந்தனர். சூத்திரர் தொழிலாளராக வாழ்க்கையை நடத்தினர். இவர்களுள் செல்வம் படைத்தவர்கள் பிரபுக்கள் என்றழைக்கப்பட்டனர்.

உத்தராயணம் தெட்சணாயணம் என ஆண்டை இரண்டாக வகுத்தனர். தைமாதம் தொடக்கம் ஆடி மாதம் வரை சூரியன் மத்திய ரேகைக்கு வடக்கே சஞ்சரிக்கும் காலம் உத்தராயணம் எனப்படும்.

சூரியோதயத்துக்கு நான்கு நாளிகைக்கு மேற்பட்ட நேரம் தொடக்கம் சூரியோதயம் வரை உள்ள காலம் பிரமமுகூர்த்தம் எனப்படும். ஐம்புலன்களையும் அடக்கி ஒருமுகப்படுத்தித் தியானத்தில் ஈடுபடுவதற்கு உகந்தநேரம் பிரமமுகூர்த்தம் ஆகும். உத்தராயணம் தேவர்களுக்குப் பகற்பொழுது. தெட்சணாயணம் தேவர்களுக்கு இரவுப் பொழுது. ஓர் இரவில் ஆறில் ஒரு பங்கு 5 நாழிகை ஆகும். ஐந்து நாழிகைக்கு முன் மக்கள் எழுந்து வேண்டிய ஒழுங்குகளைச் செய்து இறைவழிபாட்டில் ஈடுபடுவர். தெட்சணாயணத்தில் ஆறில் ஒருபங்கு ஒருமாதம். அது மார்கழி மாதம். தேவர்களுக்கு மார்கழி மாதம் முழுவதும் பிரமமுகூர்த்தம். இக்காலத்தில் தேவர்கள் தியானித்திலும்

நிட்டையிலும் இருப்பர். பூவுலகத்தில் யோகிகள் ஞானிகள் விழிப்புடன் இருந்து தியானத்திலில் ஈடுபடுவர். பூவுலகமக்கள் துயில்கொள்ளும் போது உலக விவகாரங்களில் இருந்து பிரிக்கப்பட்டு விடுவர். நித்திரையில் இருந்து எழுந்த பின் மனத்தை ஒரு நிலைப்படுத்தி தெய்வத்தை தியானிக்க உகந்தநேரம் பிரமமுகூர்த்தம். இரவில் ஆறில் ஒரு பங்கு இரண்டுமணித்தியாலம். காலை நான்குமணி தொடக்கம் விடிவு எய்தும் வரை மக்களுக்குப் பிரம முகூர்த்தமாகும்.

தேவர்களுக்கு மார்கழி மாதம் முழுவதும் பிரமமுகூர்த்தம். இக்காலத்தில் தேவர்கள் தியானத்திலும் நிட்டையிலும் இருப்பர். பூவுலகத்தில் யோகிகள் ஞானிகள் விழிப்புடன் இருந்து தியானத்திலில் ஈடுபடுவர். பூவுலகமக்கள் துயில்கொள்ளும் போது உலக விவகாரங்களில் இருந்து பிரிக்கப்பட்டு விடுவர். நித்திரையில் இருந்து எழுந்த பின் மனத்தை ஒரு நிலைப்படுத்தி தெய்வத்தை தியானிக்க உகந்தநேரம் பிரமமுகூர்த்தம். இரவில் ஆறில் ஒரு பங்கு இரண்டுமணித்தியாலம். காலை நான்குமணி தொடக்கம் விடிவு எய்தும் வரை மக்களுக்குப் பிரம முகூர்த்தமாகும்.

மார்கழி மாதத்துப் பிரம முகூர்த்தக் காலத்திலேயே திருவெம்பாவை வழிபாடு இடம் பெறுகின்றது. பூவுலக மக்கள். இத் திவ்விய நேரத்தில் திருவெம்பாவைப் பாடல்களைப் பாடி இறை வணக்கத்தில் ஈடுபடுவர். மணிவாசகரின் இப்பாடல் இலகுவான ஓசையைக் கொண்டது. சங்கீத ஞானம் இல்லாதோரும் சுலபமாக இப்பாடலைப் பாடமுடியும். பிள்ளைகள் தாயை அறிந்து, பின் தாய் மூலம் தந்தையை அறிவார்கள். அடியார்கள் சக்தியைத் துதித்து வணங்கி சக்தியின் மூலம் சிவனின் திருவருளைப் பெறுவர். பாடும் பொழுதும் வெவ்வேறு தொழிலில்களில் ஈடுபடும் பொழுதும் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை உச்சரிக்க வேண்டும். சாதாரண மக்களுக்குத் தூல பஞ்சாட்சரமும் (நமச்சிவாய) உலகியல் விவகாரங்களில் இருந்து விடுபட்டோருக்குச் சூக்கும பஞ்சாட்சரமும் (சிவாயநம) ஞானிகளுக்கு அதி சூக்கும பஞ்சாட்சரமும் (சிவாய) பொருத்தமாகும். சி - சிவம், வா - சக்தி, ய - உயிர்வார.

சிவாய சிவாய சிவாய என்று மீண்டும் மீண்டும் உச்சரிக்கும் பொழுது “ ய ” என்ற உயிர் சிவத்துக்கும் சக்திக்கும் இடையில் நிற்கின்றது. அதிசூக்தும நிலையில் உயிர் என்ற சிவத்தையும் சக்தியையும் சாரும். “ ந ” என்ற மறைப்புச் சக்தியாகிய திரோதானத்தையும் “ ம ” என்ற மும்மலத்தையும் விட்டு ஆன்மா விலகிவிடும். எந்தக் காரியத்தில் ஈடுபட்டாலும் அவரவர் நிலைக்கு ஏற்ப பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை உச்சரிக்க வேண்டும். திருவெம்பாவைப் பாடலுக்கும் அது சாலப் பொருத்தமாகும்.

நல்லாசிரியர் நல்ல கருணையுடன் பாடத்தைப் போதிப்பர். அது அறக் கருணையாகும். கல்வியில் சிரத்தை காட்டாத மாணவர்களுக்கு ஆசிரியர் மறத்தை (பிரம்பை) உபயோகிப்பர். அது மறக்க கருணையாகும் அவ்வாறே சிவனும் இன்பதுன்பங்கள் மூலம் ஆன்மாவுக்கு முன்னேறத்துணை புரிகின்றார். அறக்கருணை மூலமும் மறக்கருணை மூலமும் இத்திருவிளையாடல் இடம்பெறுகின்றது.

திருவருள் செயற்படுமாறு

“ஒன்றவன் தானே

இரண்டவன் இன்னருள்

நின்றனன் மூன்றினுள்

நான்குணர்ந்தான் ஐந்து

வென்றனன் ஆறு

விரிந்தனன் ஏழும்பர்ச்

சென்றனன் தானிருந்

தான் உணர்ந்து எட்டே” - திருமந்திரம் -

உரை

வேதங்களால் ஏகன் என அழைக்கப்படும் பொருள் சிவபெருமானே. அவன் பரம்பொருள். பிரபஞ்சம், தேவர்கள், பிரம்மா, விஷ்ணு எல்லோருக்கும் மேலானவன் என்ற காரணத்தால் பரம்பொருள் எனப்படுவர். ஒருவனே அவன் - அவனுக்குச் சமமாகவோ அன்றேல் மேலாகவோ ஒருவரும் இலர்.

இரண்டு என்பது சக்தி. சிவன் தட்சணா மூர்த்தியாகத் தென்முகக் கடவுளாக யோக நிலையில் இருப்பவர். பிரபஞ்சத்தைக் கொண்டு நடத்துபவர் சக்தி. சக்தி என்றால் வல்லமையாகும். சூரியன் ஒன்று அதன் கிரகணங்கள் அளிக்கும் சக்தியால் பிரபஞ்சம் முழுவதும் இயங்குகின்றது.

இறைவன் தனது நிலையில் சிவமாகவும், வழங்கும் வல்லமையில் சக்தியாகவும் விளங்குகின்றான். இந்தத் தத்துவமே அம்மை அப்பனாகவும் அர்த்தநாரீஸ்வரராகவும் உமையொரு பாகனாகவும் சதாசிவ மூர்த்தியாகவும் வணங்கப்படுகிறது. எம்முடைய உயிருக்குள்ளே உயிராக இருப்பவனே இரண்டாகப் பொலிகின்றான்.

திருவெம்பாவையில் சக்தியை வாழ்த்தும் பொழுது சிவனையே வணங்குகின்றோம்.

மூன்று என்பது குரு, லிங்கம், சங்கமம் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும் திருவெம்பாவைப் பாடலில் தோழியர் கூட்டம் காட்சி அளிக்கின்றது. இது சங்கமம் ஆகும் அல்லது சிவனடியார் கூட்டமாகும். நின்றனன் மூன்றினுள் என்பதற்குப் பிற விளக்கங்களும் உள.

1. அருவம், அருவுருவம், உருவம்
2. பதி, பசு, பாசம்
3. முத்தொழில் - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல்
4. முக்குணங்கள் - சாத்வீகம், இராசதம், தமோ குணங்கள்

நான்குணர்ந்தான்

1. வேதங்கள் நான்கும் அவனையே உணர்ந்தும்.
2. சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, தூரியம் என்ற நான்கு அவஸ்த்தகளை உணர்ந்தவன்.
3. நான்கு ஆச்சிரமங்களில் உள்ளவர்களை உணர்ந்தவன். பிரமச்சரியம், கிருகஸ்தம், சந்நியாசம், வனப்பிரஸ்தம் நான்குள் இருப்பவர்களுடன் ஒன்றாய் உடனாய நிற்பான். ஒன்றாய் என்பது உடலினுள் இருக்கும், உயிருக்கு உயிராய் நின்று ஆன்மாவை வழிநடத்துதலைக் குறிக்கும்.

உடனாய் என்பது உடலுக்கு வெளியே நின்று வழிநடத்தலைக் குறிக்கும்.

ஐந்து வென்றனை:

ஐம்பொறிகள் ஞானேந்திரியங்கள் எனப்படும் மெய், வாய், கண், மூக்கு, காது இவற்றின் மூலம் ஏற்படும் விருப்பு வெறுப்புக்களைக் கட்டுப்படுத்தலைக் குறிக்கும். தவத்தினாலும் விரதங்களினாலும் கல்வியாலும் உள்நோக்காலும் இவைகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியும்.

வெறுப்புக்களைக் கட்டுப்படுத்தலைக் குறிக்கும். தவத்தினாலும் விரதங்களினாலும் கல்வியாலும் உள்நோக்காலும் இவைகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியும்.

ஆறு:

மக்களது உடலில் உள்ள :

மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணியூரகம், அனாகதம் விசுத்தி ஆஞ்சை என்று உடலுக்கு ஆறு ஆதாரங்கள் உள. அறுவகைச் சமயங்களையும் குறிக்கும் சைவம், வைணவம், சாக்தம், கௌமாரம், காணாபத்யம், சௌரம் இவை ஆறும் வேதத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டவை.

அவை முறையே : சிவன், விஷ்ணு, சக்தி, குமரன், கணபதி, சூரியன் என்பனவாகும்.

ஏழு உம்பர்ச் சென்றனன் :

ஏழு மேல் உலகங்களையும் கடந்தவன்

உணர்ந்து எட்டே

ஈஸ்வரனின் வடிவம் அட்டமூர்த்தம்: இயமானன், காற்று, நீர், சந்திரன், சூரியன், தீ, நிலம், வெளி

திருமுறைகளில் இறைவனைத் தோத்திரக்கும் முறை

1. முன்னிலைப் பரவல் :

பரவல் என்பது பரவுதல், துதித்தல் ஆகும். முன்னிலைப் பரவலில் சிவனை இறைவியை முன்னிலையில் வைத்துத் துதித்தலாகும்.

உதாரணம் :

“ காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி
ஆ ஆ எந்தனக்கு அருளாய் போற்றி”
- போற்றித் திருவகவல்

2. நாடகத்தால் உன் அடியார்

போல் நடித்து நான் நடுவே

வீடகத்தே புகுந்திடு வான்

மிகப் பெரிதும் விரைகின்றேன்

ஆடகம் சீர் மணிக்குன்றே

இடையறா அன்பு உனக்கு என்

ஊடகத்தே நின்று உருகத்

தந்தருள் எம் உடையானே.

- திருச்சதகம்

இரண்டாவது முறை படர்க்கைப் பரவல் எனப்படும். இதில் படர்க்கையிடத்தில் வைத்துத் தோத்திரிக்கப்படும்.

உ+ம்:

(1) தந்தையார் தாயார் உடன் பிறந்தார்

தாரமார் புத்திரரார் தாந்தா மாரே

வந்தவா நெஞ்ஞனே போமா நேதோ

மாயமா மிதற்கேதும் மகிழ வேண்டா

சிந்தையீர் உமக்கொன்று சொல்லக் கேண்மின்

திகழ்மதியும் வாளரவும் திளைக்குள் சென்னி

எந்தையர் திருநாமம் நமச்சி வாய

என்றெழுவார்க் கிருவிசும்பில் இருக்கலாமே.

- திருநாவுக்கரசர்

உ + ம்:

- (2) “ மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசு எனந்தை யிணையடி நீழலே”.

- திருநாவுக்கரசர்

மாணிக்கவாசகரின் தெய்வீக வாழ்க்கை

வள்ளல் இராமலிங்க அடிகளார் திருவாசகத்தில்
உணர்ச்சிவசப்பட்டு பாடிய கவிதை :

- “ வான்கலந்த மாணிக்கவாசக நின் வாசகத்தை
நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித் தீஞ்சுவை கலந்தென்
ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே”

மாணிக்கவாசகர் மூன்றாம், ஏழாம், ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிலே
வாழ்ந்தவர் என்று வேறுபட்ட கருத்துக்கள் உள்ளன. திருவாதவூரடிகள்
புராணம் கி.பி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கடவுள் மா
முனிவரால் பாடப்பட்டது என்பது வரலாற்று நூலாசிரியர்களால்
பொதுவாக ஏற்கப்பட்டுள்ளது. கடவுள் மா முனிவர் , கச்சியப்ப முனிவர்
என்றும் அழைக்கப்பட்டுள்ளார். இவர் மேலும் “தணிகைபுராணம்”,
“பூவானூர் புராணம்” என்பனவற்றையும் பாடியுள்ளார். கந்தபுராணம்
பாடியருளிய கச்சியப்பசிவாச்சாரியார் வேறு ஆவார்.

திருவாதவூர் அடிகளார் புராணத்தில் அவருடைய பிள்ளைத்
திருநாமம் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

“மருவாத நெறி பூண்ட மத்தனெனும் புத்தனுடன்
பெருவாது வென்று சிவன் பெருநாமம் மிகவளர
ஒருவாத பிறவியிற்சென் றொருநாம முறாதவர்க்கு
திருவாத வூரென்னும் திருநாமம் தரித்தார்கள்”
பிள்ளையொன்று பிறந்ததும் ஊர்ப்பெயரைப் பிள்ளைக்குச்
சூட்டும் பாரம்பரியம் முற்காலத்திலும் சரி இக்காலத்திலும், சரி

எக்காலத்திலும் இருந்ததற்குச் சான்றுகள் இல்லை. எனவே பிள்ளை பிறந்ததும் ஊராப்பெயரை சூட்டுதல் நம்பகத்தன்மையற்றது. இப்பெயர் சூட்டும் பாரம்பரியம் வேறு எங்கும் காணப்படவில்லை. அதனால் வரலாற்று ஆசிரியர்களால் நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

மாணிக்கவாசகரின் பிள்ளைத்திருநாமம் புலனாகவில்லை. திரவாதவூரில் பிறந்தமையின் காரணமாக அவரின் புகழ் பரவியகாலத்தில் திருவாதவூரர் என அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மாணிக்கவாசகரின் சரிதை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பாடப்பட்டதாலால் தவறான தகவல்கள் அதில் இடம்பெற்றிருக்கலாம். “அதிசயப்பத்து” பாடியபின், அருட்குருவாகிய சிவன் “மாணிக்கவாசகா” என்றழைத்தார் என மறைமலையடிகள் கூறியுள்ளார். மாணிக்கவாசகர் பூமிக்கு வருவதற்கு முன் அணுக்கத் தொண்டராக இருந்தார் என்பது அவர் கூற்றிலிருந்து பெறப்படும். சாமீபத்தில் இருந்தவர்கள் அணுக்கத் தொண்டர் என்றழைக்கப்படுவர். நால்வகை முத்திரைகள் சாலோக, சாமீப, சாரூப, சாயுச்சியம் ஆகும். சாமீபம் சிவபெருமான் முன்னிலையில் அமைந்தாகும் பெரிய புராணத்தின் படியும், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அணுக்கத் தொண்டராக இருந்தார் என்பது தெளிவு.

மாணிக்கவாசகர் தான் அணுக்கத்தொண்டராக இருந்ததை அவர் திருாய் மலர்ந்தருளிய “அதிசயப்பத்தில்” வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“நீக்கி முன்னெனைத் தன்னொடு நிலாவகை
 குரம்பையில் புகப்பெய்து
 நோக்கி நுண்ணிய நொடியென சொற்செய்து
 நுகமின்றி விளாக்கைத்துத்
 தூக்கி முன் செய்த பொய்யறத் துகளறுத்
 தெழுதரு கூர்ச் சோதி
 யாக்கி யாண்டுதன் னடியரிற் கூட்டிய
 அதிசயங் கண்டாமே.

உரை :

சிவபெருமான் என்னைத் தன்னொடு நிலலாத வகையில் நீக்கி

இவ்வுடம்பினுள் புகுவித்தருளினார். பின் சிவகுருவானாக எழுந்தருளி வந்து திருக்கடைக் கண் நோக்கம் செய்தார். திருவடிப் பேற்றினைத் தரவல்ல நுண்ணிய மறையாம் திருவைந்தெழுத்தினைச் செவியில் அருளினார். அதனால் என்வினையறுந்து மலங்கள் கெட்டு ஆட்கொள்ளப்பட்டேன். சிவனார் என்னை மீளவும் தன்னடியார் கூட்டத்தில் சேர்த்துக் கொண்டது அதிசயமே. (சிவனாரால் ஐந்தெழுத்து ஒதப்பட்டமையால் சிவபுராணத்தை “நமச்சிவாய” என்று ஆரம்பித்தார்).

திருவெம்பாவையில் காணப்படும் மக்களின் குணாதிசயங்கள் சாத்வீகம், இராசதம், தமோ என மூவகைப்படும் இம்மூன்று குணங்களும் அழிந்ததும் ஒருவன் நிர்விகற்ப சமாதிநிலையை அடைவான்.

சாத்வீகத்தின் விருத்திகள்:

மன உறுதி, வீரம், மகிழ்ச்சி, தூய்மை, முயற்சியுடைமை , பொறுமை , நன்மை, பொறியடக்கம், கருணை, பாதகங்களை விலக்கல்.

இராசதத்தின் விருத்தி:

அதிகாரம், பேராசை, சூரத்தன்மை, கொடுமை, அறியாமை, பிடிவாதம், வைராக்கியம், போகங்களில் ஆசை.

தமோ குணத்தின் விருத்திகள் :

அறியாமை, மறதி புத்தி, தூக்க மிகுதி, சோம்பல், மூடத்தனம், பஞ்சமா பாதகம் செய்தல். பிறர் சொத்தையும் சிவசொத்தையும் கவர்தல்.

இம் மூன்று குணங்களும், ஒன்பது வகையாகப்பகுக்கப் பட்டுள்ளன.

1. சாத்வீகத்தில் சாத்வீகம், சாத்வீகத்தில் இராசதம், சாத்வீகத்தில் தமோ குணம்.
2. இராசதத்தில் இராசதம், இராசதத்தில் சாத்வீகம் , இராசதத்தில் தமோ குணம்.
3. தமோகுணத்தில் தமோ குணம், தமோ குணத்தில் இராசதம், தமோ குணத்தில் சாத்வீகம்

திருவெம்பாவையில் துயில் கொள்ளும் பெண் தமோ குணத்தைச் சார்ந்தவர்களாயும், துயில் எழுப்பிய தோழியர் சாத்வீகத்தைச் சார்ந்தவர்களாயும் உள்ளனர்.

சீவனாரின் இலக்கணம்

இது இரு வகைப்படும்

1. சொரூப இலக்கணம்

கண்ணுக்கும் செவிக்கும் அப்பாற்பட்ட பொருள் இறைவன் இறைவனுடைய இயற்கைத்தோற்றம், ஒளியும் ஒலியும் ஓசையும். எல்லோருடைய உள்ளத்திலும் மறைந்து இருக்கின்றார். சிவனடியார்க்கு மட்டும் “என்னுள்ளே இருக்கிறார்” என்ற எண்ணக்கரு தோன்றும்.

“முன்னாய மாலயனும் வானவரும் தானவரும்
பொன்ஆர் திருவடி தாமறியார் போற்றுவதே
என்ஆகம் உள்புகுந்து ஆண்டுகொண்டான் இலங்கணியாம்
பல்நாகம் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ”

திருப்புவல்லி - திருவாசகம்

பொழிப்புரை :

விஷ்ணுவும் பிரம்மாவும் தேவர்களும் தானவரும் சிவனாரின் திருவடியைக் காணார் (மும்மலம் உள்ளவர்கள். சிவனார் சிந்தனை இல்லாதவர்). அடியேன் உள்ளம் புகுந்து என்னை ஆட்கொண்டுள்ளான். அவனுடைய அணி நச்சுப்பல் பொருந்திய பாம்பாகும். அவ்வரவினைப் பாடி நாம் பூக்கொய்வோமாக. (பூசைக்கு), அவருக்கு விளங்கும் அணியாகக் காணப்படுவது நாகம்.

2. தடத்த (தோற்றம்) - இலக்கணம்

தடத்த தோற்றத்தை எடுப்பார் ஆன்மாக்களை முன்னேற்ற வேண்டும் என்பதற்காக அது மூவகைப்படும்.

அருவம், அருவுருவம், உருவம்

அருவம் - கண்ணுக்குத் தோன்றாத நிலையிலே நின்று செயற்படுவது. ஒன்றாய், வேறாய், உடனாய் என்பது சித்தாந்தம்.

அருவுருவம் - இலிங்கமும் ஆவுடையாரும் சதாசிவ மூர்த்தம்.

உருவம் - உருவத்தோற்றம் - உடல் உறுப்புக்களுடன்

காட்சியளித்தல். கோயில்களில் எழுந்தருளிகள் நல்ல உதாரணமாகின்றன.

உ+ம்: திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருக்கு மூன்று வயதிலே சிவனும் உமையும் காட்சியளித்தனர். இது தடத்த இலக்கணத்தைப் பொருந்தும்.

அருவ விளக்கம்

ஒன்றாய் - உயிருடன் கலந்த அர்த்தநாரீஸ்வரர் போல உடலிலும் உள்ளத்திலும் கலந்திருத்தல். “என் ஆகம் உட்புகுந்து” என்றார் மானிக்கவாசகர்.

உடனாய் - தோழனாக உடனிருந்து துணையாய் வழி நடத்துவார். அடியாருக்குக் காட்சியளிக்காது பிரபஞ்ச வெறுப்பாலும் சிவபக்தியிலும் சிறந்தவர்களுக்கு இப்பேறுகிட்டும்.

வேறாய் - உயிர்களுடன் ஒன்றாய் இருப்பினும் தன்னுடைய தன்மை மாறாது பற்றற்ற நிலையில் இருவினைகளில் தோயாது இருப்பர்.

திருமுறைகள் உருவாக்கம்

தேவார முதலிகளும் மணிவாசகரும் தோத்திரங்களைப் பாடியருளியதற்கு இருவகை விளக்கங்கள் சான்றோரால் உபகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

1. பக்திப் பிரவாகத்தால் அவர்களின் உள்ளங்களில் இருந்து பாடல்கள் பெருக்கெடுத்தன. “தோடுடைய செவியன்” என்று ஆரம்பிக்கும் தேவாரம் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனாரால் மூன்று வயதில் பாடப்பட்டமை சிறந்த உதாரணமாகும்.

2. சைவ சித்தாந்த கருத்துக்களையும் சிவபக்தியையும் பாமர மக்கள் மத்தியிலே பரப்ப வேண்டும் என்ற நோக்கம் இரண்டாவது காரணமாகும். திருமூல நாயனார் இக்கருத்தை வலியுறுத்தியுள்ளார்.

“நான் பெற்ற இன்பம்
 பெறுக இவ்வையகம்
 வான் பற்றி நின்ற
 மறைப் பொருள் சொல்லிடின
 ஊன் பற்றி நின்ற
 உணர்வுறு மந்திரம்
 தான் பற்றப் பற்றத்
 தலைப் படும் தானே”

குறிப்பு :

வான் பற்ற - வானளாவி நின்ற பரம்பொருள்
 மறைபொருள் - வேதத்தின் உட்பொருள்
 ஊன் பற்றி - உடலோடு சேர்ந்த மந்திரம்- ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரம்
 பற்றப் பற்ற - திளைத்தல் - கலத்தல்

மந்திரம் - ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரம்

மேலும் அவர் கூறியுள்ளார்.

“என்னைநன் றாக இறைவன் படைத்தனன்
 தன்னைநன் றாகத் தமிழ்செய்யு மாறே” என்று.

திருவெம்பாவைப் பாட்டுக்களின் காட்சி

இப்பாடல்கள் திருப்பெருந்துறையில் பாடப்பட்டன என்றும், திருவண்ணாமலையில் பாடப்பட்டன என்றும் இருவேறு கருத்துக்கள் உண்டு.

இப்பாடல்கள் கடா விடைமுறையிலும் நாடகவியலிலும் அமைந்துள்ளதை அவதானிக்கலாம். முதல் எட்டுப் பாடல்களும் இவ்விரு பண்பையும் வெளிக் கொண்டு வருவதை அவதானிக்கலாம்.

சிவபெருமானின் திருமேனிகள்

ஆன்மாக்களுக்கு முத்தி இன்பம் அளிக்கும் பொருட்டு ஐந் தொழில் செய்வதற்காக நவபேதங்கள் என 9 தடத்தத் திருமேனிகளை எடுப்பார்.

நவபேதம் எனப்படும் தோற்றங்கள்

1. பரமசிவன் (பரமநாதம்)	} இலய சிவன்	} அருவத் திருமேனி
2. பராசக்தி (பரவிந்து)		
3. சிவன் (அபரநாதம்)		
4. சக்தி (அபர சிந்து)		
5. சதாசிவன் (அருளல்) போக சிவன் - அருவருவத் திருமேனி		
6. மகேசுரன் - மறைத்தல்	} உருவத் திருமேனி	
7. உருத்திரன் - அழித்தல்		
8. திருமால் - காத்தல்		
9. பிரமா - படைத்தல்		

சித்தியார் - 58 - 88, 164 - 167

திருவெம்பாவைப் பாடலின் அமைப்பு

கற்போர் மத்தியில் அவர்கள் உள்ளத்தில் உணர்ச்சியை உருவாக்கக்கூடிய பகுதிகளில் இதுவும் ஒன்று. திருவெம்பாவையானது அன்னைப் பத்து, அச்சோப்பதிகம் போன்று சிவனார் திருவடியில் கற்போரை லயிக்க வைக்கக்கூடிய பகுதியாகும்.

எட்டடி கொண்ட இருபது பாக்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. எட்டடித் தரவு கொச்சகக் கலிப்பா இனத்தைச் சார்ந்தது. ஒவ்வொரு பாட்டின் இறுதியிலும் “ஏல் ஓரம் பாவாய்” என்ற சொற்பதம் காணப்படுகின்றது. “ஏல்”, “ஓர்” அசைநிலையாகும். பாட்டை முடிப் பதற்குப் பொருத்தமான ஓசையை உருவாக்குவதற்கு அமைக்கப்பட்டன. ஈரமணலிலும் கழி மண்ணிலும் பாவை அமைத்து வணங்குவார்கள். வணக்கம் முடிந்ததும் பாவையை தீர்த்தக் குளத்தில் கரைத்து விடுவார்கள். வீடுகளில் சாணியிலும் அமைப்பார்கள்.

“பாவை” என்பது உமாதேவியாரின் பிரதிமை அல்லது திருவுருவத்தின் குறி ஆகும். “பாவாய்” என்பது பாவையின் விளி ஆகும். விளி என்பது அழைப்பைக் குறிக்கும். “பாவாய்” எனப்பாடுவர். உமாதேவியார் உலகமாதா. எல்லா உயிரினங்களுக்கும் தாய். தாயை நினைத்து நீராடல் “அம்பா” நீராடல் எனப் போற்றப்படும். அம்பா என்பது தாயைக் குறிக்கும். அம்பா என்பது குழந்தைப் பேச்சில் “அம்மா” வின்திரிபு “ஏல் ஓர் எம் பாவாய்” என்று பாடும் பொழுது எம்முடைய “மாதாவே” என்று அழைக்கின்றோம்.

“தாயே ஆகி வளர்த்தனை போற்றி”

எனப் போற்றப்பட்டுள்ளார் உமாதேவியார்.

பிரம மாதம் ஆகிய மார்கழியில் உச்ச பிரம்ம முகூர்த்தமாகும். காலை 4 நாளிகையில் திருவெம்பாவைப் பூசை கோயில்களில் இடம் பெறும். திருவெம்பாவைப் பாடல்களும் பூசையும் 12-17 வயது வரையும் உள்ள கன்னிப்பெண்களுக்கே சிறப்பாக உரித்தாகும். நல்ல கணவன்மாரையும் மழையையும் வேண்டிக் கன்னிப்பெண்கள் இவ் விழாவில் ஈடுபடுவர். மார்கழி மாத்ததில் பத்து நாட்களைக் கொண்ட இவ்விழா பூர்வபக்கத்துத் திருவாதிரை நட்சத்திரத்தில் முடியும். அதனால் இந்நோன்பை ஆதிரை நோன்பு என்று கூறுதலும் உண்டு. அடுத்தநாள் உதயத்தில் ஆர்த்ரா தரிசனம் இடம்பெறும். அன்று காலை அயலாருடன் சேர்ந்து பாரணம் பண்ணுவர்.

கன்னிப் பெண்கள் வைகறையில் ஐந்து நாளிகைக்கு முன் எழுந்து காலைக் கடன்களை முடித்துக் கொண்டு பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டு செல்லும் வழியில் உள்ள பிற பெண்களையும் துயில் நீக்கி அவர்களையும் அழைத்துச் செல்வர். அவர்கள் பக்தி மதிகள் என்று அழைக்கப்படுவர். தீர்த்தக் குளத்தை நோக்கிச் செல்வர். பாடல்கள் ஆதிகாலந் தொட்டு மார்கழி மாத நீராடலும், நோன்பும் அம்பா நீராடல் என அழைக்கப்படும். விழாவிற்கு மெருகூட்டியுள்ளன. பாடல்கள் மூலம் இலகுவான சொற்பதங்களும் பக்திப் பிரவாகமும் கவர்ச்சிகரமான ஓசை நயமும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

பாசத்தால் மூடப்பட்டிருக்கும் ஆன்மாவினைப் படிப்படியாக அச்சுமாறி நால்வகைத் தோற்றம் எழு வகைப்பிறப்பு மூலம் சிவனை நோக்கி நகர வைப்பதே சித்தாந்தத்தின் குறிக்கோளாகும். அடிகளார் சிவ புராணத்தில் ஆன்மாவின் பாரமார்த்திக முன்னேற்றத்தைத் தெளிவாகக் கூறியுள்ளதுடன் திருவெம்பாவைப் பாடலில் செயல்முறையிலும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். முதல் 8 பாக்களும் தமோ குணத்தால் மூடப்பட்டிருக்கும். பெண்களும் சாத் வித இராசத குணமுடைய பக்தி மதிகளுக்கும் மிகுந்த விவாதத்தைச் சொற்சித்திரமாகக் காட்டுகின்றன. சிவபெருமானுடைய சிறப்பியல்புகளையும் சித்தாந்தத் தத்துவங்களையும் வெளிப்படுத்தி பக்திமதிகள் என்றழைக்கப்படும் சங்கமப் பெண்கள் பாடல்களைப் பாடுகின்றனர். இக்காட்சி இருபகுதியினருக்கும் இடையேயுள்ள மனோநிலையின் வேறுபாட்டைக் காட்டுகின்றது.

பக்தி மதிகள் எதிர் தலைவி ஆக அமைகின்றது. ஒன்பதாம் பாடலில் அருவ நிலையையும், பத்தாம் பாடலில் அருவருவ நிலையையும், பதினொராம் பாடலில் உருவ நிலையையும் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றன. பன்னிரண்டாம் பாடல் சிவனாரின் முத்தொழிலையும் தெளிவாக்குகின்றது. பதின்மூன்றாம் பாடல் அம்மை அப்பர் வடிவத்தைக் காட்டுகின்றது. பதின்நான்காம் பாடல் திரோதான சக்தியின் மறைப்புத் தொழிலை விளக்குகின்றது. பதினைந்தாம் பாட்டு திருவருள் செலுத்தும் முறையைக் கூறுகின்றது. பதினாறாம் பாட்டு சிவனை வணங்குவதால் கிடைக்கக் கூடிய பொதுப் பலனைக் கூறுகின்றது. பதினேழாம் பாட்டு திருவடிகளின் பெருமையைக் கூறுகின்றது. பதினெட்டாம் பாட்டு சிவனின் திருவிளையாடலை விளக்குகின்றது. பத்தொன்பதாம் பாட்டு சிறப்புப் பயனைக் குறிப்பதாகும். இருபதாம் பாட்டு முதல்வனின் ஐந்தொழிலையும் விளக்குகின்றது.

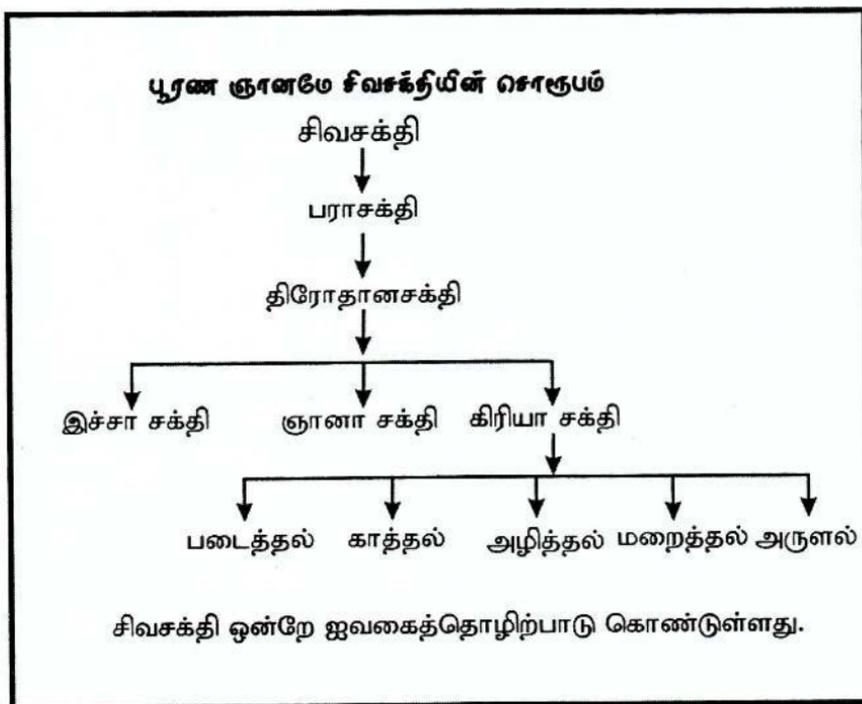
சக்திக்குச் செய்யப்படும் பூசனைகளும் காட்டப்படும் பேரன்பும் பக்தியும் இறுதியில் சிவனையே சென்று சேரும். சக்தி ஒன்று, தோற்றம் பலதரப்படும். மின்சாரம் ஒன்று, பலதரப்பட்ட செயற்பாடுகளைச் செய்கின்றது. சக்தி ஒன்று தொழில் வேறுபாட்டால் பல

“சக்திதான் பலவோவென்னில் தான் ஒன்றே அநேகமாக வைத்திடுங் காரி யத்தான் மந்திரி யாதிக் கெல்லாம் உய்த்திடும் ஒருவன் சக்திபோல் அரனுடையதாகிப் புத்திமுத்திகளை எல்லாம் புரிந்து அவன் நினைந்தவாறாம் ”

-சித்தியார் 81

வொழிப்புரை

அரசன் சக்தி ஒன்றே, மந்திரி முதலானோரிடத்து நின்று செய்யும் தொழில் வேறுபாட்டால், பலவேறு வகைப்பட்டாற் போல சிவசக்தி ஒன்றே அயன் முதலானோரிடத்து நின்று செய்யும் தொழில் வேறுபாட்டால் வெளிப்பாடு பல வேறுபடும். அச்சக்தி முதல்வனோடு

சிவமயம்

“நமச்சிவாய வா(அ)ழ்க
நாதன்தாள் வா(அ)ழ்க”
தாயே யாகி வளர்த்தனை போற்றி
திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெம்பாவை - உரை

சத்தியை வியந்தது

(எட்டடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

1. ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும்புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னே என்னே
ஈதேயெந் தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

உரை:

முதலும் முடிவும் இல்லாத காண்பதற்கரிய பெரும் பிரகாசத்தை நாங்கள் பாடுவதைக் கேட்டேயும், அதன் பின்பும் விசாலமான கண்களை உடைய தலைவியே துயில் கொள்கின்றாயோ? உன்னுடைய காது செவிடோ? சிவபெருமானுடைய நீண்ட வீரக் கழலை உடைய திருவடிகளைப் புகழ்ந்து பாடிய வாழ்த்தொலி போய் தெருவிற் கேட்டலுமே, ஓர் பேரன்பு உள்ள நங்கை தேம்பித் தேம்பி அமுது தன்னை மறந்தாள். அவள் பூக்கள் நிரம்பிய படுக்கையினின்றும் புரண்டு வீழ்ந்து மெய் மறந்து செய்வதொன்றுந் தெரியாது. கிடந்தாள். இது என்ன அதிசயம், என்ன அதிசயம். யாதேனும் அறிவில்லாமல் கிடந்தாள். இப்படித் துயில் கொள்வது தானோ உன்னுடைய தன்மை எம் பாவையே

விளக்கம்:

ஒரு தலைவி, அநேகமாகப் பிரபுக்கள் பரம்பரையைச் சார்ந்தவள் தொடர்ந்து துயில் கொள்ளுகின்றாள். எனினும் அவள் சிவபக்தி நிறைந்தவள். என்பது இப்பாடலில் இருந்து பெறக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இவள் தமோ குணத்தினால் பீடிக்கப்படவள் என்பதும் தென்படுகிறது. தமோகுணம் உள்ளவர்களுக்குச் சோம்பல், சுறுசுறுப்பின்மை, தெளிவான நோக்கமின்மை, குறிக்கோளைச் செயற்படுத்தும் திறமை இன்மை முதலியன காணப்படும். அங்கே வீட்டு வாசலுக்கு வந்த தோழியர் கூட்டம் சாத்துவிகம் நிறைந்த சங்கமம். சிவனடியார்கள் என்ற காரணத்தால் சிவபக்தி நிறைந்தவர்கள். தூங்கும் பெண்ணைத் துயில் எழுப்ப முயன்றனர். இது தத்துவார்த்த ரீதியில் நோக்கும் பொழுது தமோ குணத்துக்கும் சாத்துவிக குணத்திற்கும் இடையே இடம் பெற்ற போராட்டமாகும். முதல் எட்டுப் பாக்களிலும் இப்போராட்டம் சொற்சித்திரமாகக் காட்டப்படுகின்றது. எட்டாம் பாட்டுக்குப்பின் இச்சம்பாஷணை மறைந்து விட்டது. பெறப்படுவது யாதெனில், தமோ குணம் வெற்றியடைந்துவிட்டது. அதுவரை இருபக்கத்தைக் கொண்ட ஒரு நாடகத்தின் ஆரம்பமாக இப்பாடல் அமைகின்றது.

“வாழ்த்திய வாழ்த்தொலி போய்

வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மி விம்மி மெய்மறந்து

போதார் அமளியின்மேல் நின்றலும் புரண்டிங்ஙன்

ஏதேனும் ஆகாஸ்கிடந்தாள் .....

எனப் பிறிதொரு தோழியின் செயலைச் சிவபக்தியை எடுத்துக்காட்டி, அவளைத் துயிலில் இருந்து எழுப்ப முயற்சிக்கின்றனர். இது ஓர் உளவியல் உபாயமாகும்.

சிவன் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத பரம் பொருள்

சிவஞான சித்தியாரில் அவரின் இந்நிலைப் பாட்டைக் காணலாம்.

“இறுதியாங் காலந் தன்னின் ஒருவனே இருவரும் தம்

உறுதியில் நின்றார் என்னின் இறுதிதான் உண்டாகாதாம்

அறுதியில் அரணே எல்லாம் அழித்தலால் அவனால இன்னும்

பெறுது நாம் ஆக்கம் நோக்கம் பேரதி கரணத்தாலே ”

பொழிப்புரை :

சங்காரகாலத்தில் சிவபெருமான் ஒருவரேயன்றி மற்ற இருவரும் (பிரமா, விஷ்ணு) ஒடுங்காது ஆற்றலோடு நிலை பெற்றால், அது சர்வசங்காரம் ஆகாது. எனவே ஒடுக்கிய சங்காரக் கடவுளே பின்னும் உலகத்தைத் தோற்றுவிப்பார்.

“ அவன் அவள் அது எனும் அவை முவினை மையின்
தோற்றிய திதியே ஒடுங்கி மலத்து உளதாம்
அந்தம் ஆதி என்மனார் புலவர்”

- சிவஞானபோதம்

உரை :

அவன், அவள், அது என்று சுட்டியறியப்படும். அவையனைத்தும், படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழிலின் பயனையும் பெறுதற்குரியதாய் இருத்தலின், பிரபஞ்சத் தொகுதியைத் தோற்றுவித்து மீண்டும் ஒடுக்கி, சீவர்களது கன்ம மலம் காரணமாக மீண்டும் அதைத் தோற்றுவிப்பார். ஒடுக்கத்துக்கும் தோற்றத்துக்கும் கடவுள் ஒருவரே என்று சான்றோர் கூறுவர். பிரபஞ்சத்தின் ஆதிக்கும், அதன் முடிவுக்கும் மீண்டும் ஆதிக்கும் அவர் ஒருவரே காரணம்.

முத்தியடைந்த ஆன்மாக்களுக்குப் பிறவியில்லை. முத்தியடையாத ஆன்மாக்கள் முத்தியடைய வேண்டுமானால் மீண்டும் பிறக்க வேண்டும். இப்பூமியில் அவர்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுப்பதற்காகச் சிவன் பிரபஞ்சத்தை மீண்டும் ஆதி ஆக்குகின்றார்.

சிவபெருமானுடைய சொருப இலக்கணம் ஒளியும் ஒலியும், சூரியன் சந்திரன் முதலியவற்றின் ஒளியிலும் பார்க்க உயர்ந்ததால் அரும் பெருஞ்சோதி எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

பிரமா, விஷ்ணு, இந்திரன் ஆகிய தேவர்களிலும் உயர்ந்தவர் என்பதால் மகாதேவன் என்று அழைக்கப்பட்டார்.

பெண்களுக்கு விசாலமான கண்கள் அழகைக் கொடுப்பதால் அவளை வியந்து “வாள் தடங்கண் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. “கேட்டலுமே” என்பதில் “ஏ” காரம் உடனடியாக என்ற கருத்தைத் தரும் தேற்றேகாரம்

ஆகும். வீதியிலே சிவநாமத்தைக் கேட்டதும் விம்மி விம்மி அழுகிறாள் ஒருத்தி. ஆனால் நாங்கள் வீட்டுவாசலில் நிற்கின்றோம். நீயோ தூங்குகின்றாய் “தோழி பரிசே” எனக்கூறியது, மறக்கருணை போன்ற பரிகாசம்.

“ஓசை ஒலியெல்லாம் நீயே”

என்றார் நாவுக்கரசர்

“வன்செவியோ நின்செவிதான்” என்பதும் மறக் கருணைசார் கருத்தேயாகும்.

சிவன் பிரமன், விஷ்ணு முதலியோரைப் படைத்து ஒடுக்குகின்றார். தான் முதல்வன் என்பதை விளக்குவதற்காக அவர்களின் கபாலத்தையும் எலும்புக் கூட்டையும் அணிந்திருக்கிறார்.

“எலும்பும் கபாலமும் ஏந்தி எழுந்த

வலம்பன் மணிமுடி வானவ ராதி

எலும்பும் கபாலமும் ஏந்தில னாகில்

எலும்பும் கபாலமும் இற்றுமண் ணாமே”

- திருமந்திரம்

சிவபெருமான் ஆதியும் அந்தமும் உள்ள பிரம்மா விஷ்ணுக்களின் எலும்பைக் காவுகின்றார். தான் அந்தம் இல்லாதவன் என்பதை விளக்குவதற்காக

வலம்பன் - வீரர்களுக்குள் வீரன் (சிவன்)

தோழிக்குக் கூறியபடியால் - இது படர்க்கை பரவல் மாதேவன் என சிவனை விளக்கியதால் - இப்பாடல் : சக்தியை வியந்தது.

படர்க்கைப் பரவலாகும்

2. பாசம் பரஞ் சோதிக்கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
 பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
 நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
 சீசீ இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
 ஏசும் இடமீதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
 கூசும் மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்
 தேசன் சிவலோகன் தில்லைச் சிற்றம்பலத்துள்
 ஈசனார்க்கு அன்பர்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்.

உரை :

சோதிவடிவான சிவனுக்கு என்பாசம் முழுமையாக உள்ளது என்று இரவும் பகலும் கூறுவாய். இப்போது மலர்பரப்பிய மலர்ப் படுக்கையில் அன்பு வைத்தனையோ? (என்று சங்கமப்பெண்கள் கூற, தலைவி பின்வருமாறு மறுத்துரைக்கிறாள்) இப்படியும் பண்பு குறைந்து பேச்சுக்களைப் பேசலாமோ? சீ சீ விளையாடிப் பழிக்கும் காலம் இதுவோ? (இவ்வாறு படுக்கையில் இருந்த பெண் கூற, வந்தோர் கூறுகின்றனர் பின்வருமாறு) தேவர்களும் தாம் வணங்குவதற்கு நாணும் மலர்ப்பாதத்தை தந்தருள எழுந்தருளுகின்ற ஒளிமயமானவனை திருக்கையாய்த்துள்ளோனை, தில்லைச்சிறும்பலத்து உள்ளவனை , ஐஸ்வரியம் நிறைந்தவனுக்கு எவ்வாறு யாரால் அன்பு காட்டி வணங்கமுடியும், எம்முடைய ஒப்பற்ற பாவையே.

விளக்கம்:

சிவனுக்கு எனது முழுமையான அன்பு எப்பொழுதும் உண்டு. என்பவள், இப்பொழுது துயில் கொள்கிறாள். இது மறைப்புத் தொழிலைச் செய்யும் திரோதான சக்தியின் வெளிப்பாடாகும். தமோ குணத்தவருக்குத் திரோதான சக்தி நன்கு அழுத்தும். இதற்குச் சிறந்த உதாரணம் கந்தபுராணம், யுத்தகாண்டத்தில் உள்ளது. யுத்தம் நடைபெறுகின்ற நேரத்தில் முருகப்பெருமான் தன்னை விஸ்ப்ருபமாக காண்பிக்கின்றார். சூரன் உள்ளத்திலே முருகப்பெருமான் ஞானத்தை ஏற்றினார்.

தேவர்களே இறைவனை அண்மித்து அவரின் திருவடிகளை வணங்கக்கூசுகின்றனர். அத்தகையவர் எழுந்தருளுகின்றார் தனது மலர்ப் பாதம் தந்தருள இவ்வாறு பலவற்றைக்கூறியும் துயில் கொள்ளும் தலைவியின் நிலைப்பாட்டில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. காரணம் திரோதான சக்தியும் தமோகுணமும் ஆகும்.

திரோதான சக்திக்கு நல்ல உதாரணம், கந்தபுராணத்தில் உண்டு. முருகனுக்கும் சூரனுக்கம் உக்கிரமான சண்டை நடக்கிறது. அப்போது சூரனுக்கு ஞானத்தை சிறிது ஏற்றுவதற்காக முருகப்பெருமான் விஸ்ப்ருபத்தை எடுக்கிறார். நான் இவ்வளவுகாலமும் உன்னைச் சிறு

பிள்ளை என்றுதான் கருதினேன். இப்பொழுது தெரிகிறது நீ அந்த முழுமுதற்பெருமான் என்று , அவன் பின்வருமாறு பிரலாபப்படுகின்றான்.

“நண்ணினர்க் கினியாய்   ஓலம்
 ஞான நாயகனே   ஓலம்
 பண்ணவர்க் கிறையே   ஓலம்
 பரஞ்சுடர் முதலே   ஓலம்
 எண்ணுதற் கரியாய்   ஓலம்
 யாவையும் படைத்தாய்   ஓலம்
 கண்ணுதற் பெருமான் நல்கும்
 கடவுளே ஓலம்   ஓலம்.

ஓலம் - அபயம், அடைக்கலம், நண்ணினர் - தேடிவந்தோர், பண்ணவர் - தேவர், கண்ணுதற் பெருமான் - நெற்றிக்கண்ணை உடையவர்.

தேவர்கள் தேவே   ஓலம்
 சிறந்த சிற்பரனே   ஓலம்
 மேவலர்க்கு இடியே   ஓலம்
 வேற்படை விமலா   ஓலம்
 பாவலர்க் கெளியாய்   ஓலம்
 பன்னிரு புயத்தாய்   ஓலம்
 மூவருமாகி நின்ற
 மூர்த்தியே ஓலம்   ஓலம்

சிற்பரனே - மேலான ஞானியே
 மேவலர் - பகைவர்
 பாவலர் - கல்விமான்கள்
 மூவரும் - பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன்

ஆறுமுகப்பெருமான் பரமேசுவர வடிவத்தை மறைத்து, மீண்டும் மயிலேறி விளையாடும் திருமேனியைக் காண்பித்தார். சூரனுடைய ஞானமும் மறைந்து அஞ்ஞானம் காட்சிகொடுக்கின்றது. அவன் நற்குணத்தை இழந்தான்.

கந்தபுராணம் அவனுடைய அஞ்ஞான நிலைப்பாட்டைப்
பின்வருமாறு சொற் சித்திரம் செய்கிறது.

அத்தகு காலை தானே

அவுணர்கோன் உணர்ச்சி நீங்கிச்

சித்தம தடையே தொல்லைச்

சீற்றமும் இகலும் முற்ற

மெய்தகு குழவித் திங்கள்

விண்ணெறி செல்லச் செல்லும்

எத்திசை யிருளும் அன்னது

அகன்றுழி எழுந்ததே போல்

அமளிக்கே நேசம் என்பது பரிகாசக்கூற்று “இராப்பகல் நாம்
பேசும் போது” - துயில் கொள்ளும் நேரத்தைத் தவிர ஏனைய நேரம்
முழுவதும் மெய்யடியார் உள்ளத்தில் சிவசிந்தனையே குடி
கொண்டிருக்கும். “எத்தொழிலைச் செய்தாலும் முத்தார் மனம் இருக்கும்
மோனத்தே” சிவசிந்தனை உள்ளத்தில் நிறைந்திருப்பதால் வேறு
சிந்தனைக்கு இடமில்லை. எனவே மௌனியாக இருந்துகொண்டு தமது
தொழிலில் குறைவின்றி ஈடுபடுவார்கள்.

அமளிக்கே நேசம் என்பது பரிகாசக்கூற்று. (சீ சீ) என்பது
இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. வெட்கப்படவேண்டிய விடயம் என்பது அதன் பொருள்.
கோயிலுக்குப் போகும் பெண்பிள்ளைகள் நன்கு அழகு படுத்தப்
பட்டுள்ளனர். “நேரிழையாய் நேரிழையீர்” சுட்டிக்காண்பிக்கின்றது.

“ அன்பு ஆர் யாம் ஆர்” ஞானம் அல்லாதவர் யாம். பதியிலக்
கணமும் அவரின் முழுமையான திருவருளையும் அறியாத எமது அன்பு
மட்டும் போதுமா அவரை வணங்குவதற்கு என்று ஆசைப்படுகின்றனர்.
ஞானிகள் தம்மை மற்ற அடியவர்களைத் தம்முடன் ஒப்பிட்டுத் தம்மைக்
குறைந்தவர்களாகவே கருதுவர்.

உதாரணம் : மாணிக்கவாசகர் தம்மைப்பின்வருமாறு கூறினார்.

“ கண்ணப்பன் ஒப்பதோர்

அன்பின்மை கண்டபின்

என்னப்பன் என் ஒப்பில்

என்னையும் ஆட்கொண்டருளும்”

“ சிவலோகன் தில்லைச் சிற்றம்பலத்து ஈசன்”

என்பதனால் சிதம்பரத்தின் உயர் நிலை தோற்றுகின்றது. ஈசன் என்பதன் பொருள் ஐஸ்வரியமுடையவன். ஐஸ்வரியம் சமட்டிப்பதம். எண்வகைப்பட்ட உள்ளடக்கங்களைக் கொண்டது.

1. அதிகாரம்
2. பொதுமக்களின் மதிப்பும் மரியாதையும்
3. நல்ல சுற்றத்தினர்
4. பொன்னுட்பட உலோகங்கள்
5. மணிகள் - இரத்தினம், முத்து முதலியன.
6. புன் செய் நன்செய் நிலங்கள்
7. வாகனம்
8. அடிமை, கூலித்தொழிலாளர்

திரோதான சத்தியும் தமோ குணமும் மேலோங்கி விட்டது. படர்க்கைப் பரவலாகப் பாடப்பட்டுள்ளது. சிவலோகன், சிற்றம்பலத்து ஈசன் என்றதனால் இப்பாட்டு சக்தியை வியந்தது.

3. முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந்தெதிர் எழுந்தென்
அத்தன் ஆனத்தன் அமுதனென் றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழவடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டால் பொல்லாதோ
எத்தோநின் னன்புடமை யெல்லோ மறியோமோ
சித்த மழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டு மெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

உரை :

அள்ளுறி - வாயுறி

முத்துப் போன்ற வெண்மையான பற்களை உடையவளே. முன்பு எங்களுக்குமுன் காலையில் செளசம் செய்து, எங்களுக்குக் கூறுவாய் “என் தந்தை இன்ப வடிவினன்” அழிவில்லாதவன் என்று வாயுறி இனிக்கப் பேசுவாய். இப்பொழுது உன் படுக்கையறையின் கதவைத் திறக்கின்றாய் இல்லை. (இவ்வாறு வந்தவர் கூற) தலைவி கூறுகின்றாள் : நீங்கள் பக்தி நிறைந்தவர்கள் . ஆண்டவரின் பரம்பரை அடியவர்கள். என்னுடைய தோழியர்கள். சிவனின் புதிய அடியவர்களாகிய எங்களின் குற்றங்களை நீங்கள் மன்னித்து எங்களை ஆட்கொண்டால், அது

குற்றமாகுமா? (மேலும் வந்தோர் கூறுகின்றனர்) இதுதான் உன் சிவபக்தி? நாங்கள் விளங்கிக் கொள்ளமாட்டோமா? தூய்மையான உள்ளம் படைத்தவர் சிவனைப் புகழ்ந்து பாடாரோ? எமக்கு இவ்வளவு ஏமாற்றமும் வேண்டும் தான். எமது பாவையே.

விளக்கம்.

சிவனார் உலகத்தைப் படைத்துக் காக்கிறார். அதனால் உலக பிதா சிவன், உலக மாதா உமாதேவியார். அதனால் அத்தன் என்றார்கள். ஆனந்தன் அழிவிலாப் பேரின்ப வடிவின். அமுதம் போன்று நீண்ட வாழ்வைத் தருபவர். இதற்கு ஆதாரமாகச் சிவஞான சித்தியாரில் ஒரு பாடல் உண்டு.

“ சிவஞ்சக்தி தன்னை யீன்றுஞ் சக்திதான் சிவத்தை யீன்றும்
உவந்திரு வரும்பு ணர்ந்திங் குலகுயிரெல்லா மீன்றும்
பவன் பிரம சாரி யாகும் பான்மொழி கன்னியாகும்”

உவந்திரு வரும்புணர்ந்திங்கு உவந்து - இருவரும் புணர்ந்து இங்கு உலகு உயிரெல்லாம் .

பொழிப்புரை

பரமசிவனும் பராசக்தியும் பிரபஞ்சம் அனைத்தையும் தோற்றுவிக்கின்றனர். ஆனால் பவன் பிரமச்சாரி, பான்மொழி கன்னி சித்தம் அழகியார் பாடாரோ? என்று பரிகாசமாக மனத்தூய்மை இல்லாத பெண் எனக்கருத்துப்படக் கூறுகின்றனர். நாங்கள் உன்னைத் துயில் எழுப்ப வந்தது தவறாகும் என்ற கருத்துப்பட “எமக்கு இந்த ஏமாற்றம் வேண்டும் தான்” எனக்கூறுகின்றனர் வெறுப்புடன்

“ யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் ” என்ற மூலரின் கருத்துப்படி சங்கமப் பெண்கள் பிறரையும் கோவிலுக்கு கூட்டிச்செல்ல முயலுகின்றனர்.

ஆட்கொள்ளாதலாவது ஆத்மாக்களில் ஒட்டியிருக்கும் மலங்களை நீக்கிச் சிவன் தேவபதங்கள் நால்வகையில் ஒன்றை வழங்கு தலாகும். தேவ பதங்கள் நான்கு: சாலோப, சாமீப, சாருப, சாயுச்சியம்.

இப்பாட்டு இரண்டு பிரிவினருக்குக்குமிடையில் நிகழும்

நாடகம் போன்றதாகும். இதுவும் படர்க்கைப்பரவலாகும்.

தமோகுணம் அசையாது படுக்கையில் இருக்கின்றது. அத்தன், ஆனந்தன், அமுதன் என்று சிவன் விமர்சிக்கப்படுவதால், சக்தியை வியந்ததாகும்.

4. ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லோரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உண்ணெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம் நீயேவந்
தெண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய்.

உரை:

முத்துப்போன்ற வெண்ணிறமுடைய பற்களை உடையவளே, இன்னும் விடியவில்லையா. (அதற்குத் தலைவி விடை) அழகான கிளிபோன்று பேசுவோர் எல்லோரும் வந்தனரா? (அதற்குத் தோழி விடை) நாங்கள் எண்ணிப்பார்த்து உள்ளபடி சொல்லுவோம். அவ்வளவு நேரமும் வீணாக நேரத்தைக் கழியாதே. தேவர்களுக்கு அமிர்தமும் வேதத்துக்கு மேலான பொருளுமான கண்ணுக்கு இனியவனைப் பாடிக் கசிந்து உள்ளம் உருகுவாயாக. நாங்கள் வந்தவர்களை எண்ணிக் காலத்தை வீண்செய்யோம். நீயே வந்து கணக்கிடுவாயாக.. குறைந்தால் மீண்டும் சென்று துயில் கொள், எம்முடைய பாவையே.

விளக்கம்:

இன்னும் விடியவில்லையா? என்று பரிகாசமாகக் கேட்கின்றனர். எண்ணிக் கொடு உள்ளவா? தலைவி நேரத்தைக் கடத்துவதற்காக இவ்வாறு கேட்கின்றாள். விண்ணுக்கொரு மருந்தை - விண்ணவருக்கு ஒப்பற்ற அமிழ்தம் கிடைப்பதற்குச் சிவனார் வழிவகுத்தார். அதனால் சிவனார் மருந்தாகக் கூறப்பட்டார்.

இக்கருத்துத் திருப்பாற் கடல் கடைந்த புராணவரலாற்றில்

சூறப்பட்டள்ளது.

நரை, திரை, மூப்பு, மரணம் ஆகியவற்றில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசை தேவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. சிருட்டிகர்த்தா பிரமதேவரிடம் சென்றனர். பிரமதேவர் அவர்களை மகாவிஷ்ணுவிடம் அழைத்துச் சென்றனர். விஷ்ணு கூறினார். இவற்றுக்கு மருந்து அமிழ்தம் என்றும், திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தால் அமிழ்தம் தோன்றும் என்றும் விளக்கம் அளித்தார். அதுவே சாகா மருந்து ஆகும். மந்தர மலையை மத்தாகவும் மந்தரையைத்தாங்க விஷ்ணு ஆமையாகவும், சந்திரனைத் தறியாகவும், வாசுகி என்ற பாம்பைக் கயிறாகவும், கொண்டு அசுரர் பாம்பின் தலைப்பக்கத்தையும், தேவர்கள் பாம்பின் வாற்பக்கத்தையும் பிடித்து அசைக்கத்தொடங்கினர். பாம்பு விஷத்தைக் கக்கியது. மூவுலகையும் அழிக்கக்கூடிய விஷமாதலால் அதனை ஆலகால விஷம் என்றனர். விஷம் தேவர்களைத் துரத்தத்தொடங்கியது. தேவர்கள் ஓட ஓடப் பல முறை திருப்பிவிட்டது. வெண்மை நிறமான விஷ்ணு வெப்பங் காரணமாக நீல நிறமானார். இறுதியில் கயிலையை அடைந்தனர். சிவனார் தனது அணுக்கத்தொண்டரான சுந்தரமூர்த்தியிடம் விஷத்தைக் கொண்டு வருமாறு கூறினார். சுந்தரமூர்த்தி ஆலகால விஷத்தை ஒரு சிறுதுளியாக்கிச் சிவனாரிடம் கொடுத்தார். சிவனார் வாயில் இட்டதும், உமாதேவியார் விஷத்தை உள்ளே செல்லவிடாது தொண்டையை இறுகப் பிடித்தார். விஷம் தொண்டையில் தங்கிவிட்டது. சிவனாரின் கழுத்துக் கருநிறம் அடைந்தது. தேவர்கள் மீண்டும் திருப்பாற்கடலை அடைந்து அதைக்கடையத் தொடங்கினார்கள். அதிலிருந்து பல பொருட்களுடன் அமிழ்தமும் தோற்றியது. அதே நேரம் மோகினி ஒன்று தோன்றியது. அசுரர் மோகினியின் பின்னால் ஓடினர். ஒரு அசுரன் மட்டும் தங்கி தீன்றான். மகாவிஷ்ணு தேவர்களுக்கு அமிர்தத்தை பிரித்துக் கொடுத்தார். தங்கி நின்ற அசுரன் தேவ வடிவெடுத்து அமிர்தத்தைப் பெற்று உண்டான். அதை உணர்ந்த விஷ்ணு சக்கராயுத்தால் கழுத்தில் வெட்டினார். அவன் அமிர்தத்தை உண்ட காரணத்தால் இறக்கவில்லை. தலை கேதுவாகவும் உடல் ராகுவாகவும் உயிர் பெற்றுப் பாம்பின் வடிவத்தைப் பெற்றான்.

தேவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கித் திரையோதசித் திதியில்

நந்தி தேவரின் இரு கொம்புகளுக்கு இடையில் நின்று சூலாயுதத்தைச் சுழற்றி ஆனந்த தாண்டவஞ் செய்தார். சிவனாரின் 108 தாண்டவங்களில் ஆனந்தத் தாண்டவமும் இடம்பெறுகிறது. சிதம்பரத்தில் இந்த நடனம் இடம்பெறுகிறது. சிவனாரின் ஆணைப்படி இதுவே தலையான சிவ விரதமாகக் கணிக்கப்படுகின்றது. அன்று முதல் ஒவ்வொரு மாதத்தில் வரும் இரண்டு திரயோதசித் திதியில் அடியார்கள் பகல் உணவின்றி நோன்பு நோற்கின்றனர். இரவு உணவை பாரணம் செய்து உண்பார்கள். மாலை நான்கு நாழிகைக்குமுன் (96 நிமிடங்கள்) பூசனைகள் இடம்பெறும்.

“கிளிமொழியார்” என வந்தவர்களைத் தலைவி பரிகாசம் பண்ணுகிறாள்.

வேதவிழுப்பொருளை - வேதத்தால் மிகவும் புகழ்ந்து கூறப்படும் மேலான பொருள் சிவனே ஆவார்.

அவள் துயிலை விட்டு எழும்பவில்லை. எனவே சாத்விகம் தோல்வி கண்டு தமோ குணம் வெற்றி கண்டது.

படர்க்கைப் பரவலாக்கப்பட்டது. விண்ணுக்கு ஒரு மருந்தை, வேத விழுப்பொருளை என்று கூறிய காரணத்தினால் இப்பாடல் சத்தியை வியந்தது.

05. மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலூறு தேன்வாய்ப் படி நீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
 சீலமும் பாடிச்சிவனே சிவனேஎன்று
 ஓல மிடினும் உணராய் உணராய்காண்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

உரை :

திருமாலும் பிரமனும் அறியாத மலை போன்ற பரம்பொருளை, மானுடர் ஆகிய எம் போன்றவர்களால் அறிய முடியும் என்று பேசுதல் பொய்யே ஆகும். பாலூறுவது போன்றும் தேன் சொட்டுவது போன்றும் இனிமையாகப் பேசும் வஞ்சகி நீ. உன்வீட்டு வாயிற் கதவைத்

திறப்பாயாக மண்ணுலகும், தேவஉலகமும் பிற உலகங்களும் அறிதற்கு அரிய பரம் பொருளை நமது அறிவுக்கு எட்டியவாறு பாடுவோம். சிவனே, சிவனே என்று கத்தினாலும் நீ எழுந்திருக்கமாட்டாய். அவரின் அழகையும் பெருமையையும் உணரமாட்டாய். மயிர்ச் சாந்து அணிந்த பெண்ணே உணராய் என்பாவையே. பொக்கங்கள் - பொய்கள்

விளக்கம் :

திருமாலும் நான் முகனும் காணாத சிவன் என்பது அடிமுடி தேடிய புராண வரலாற்றில் உள்ளது. பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் தமக்குள் யார் முழுமுதற் கடவுள் என்று நீண்டகாலம் போர் புரிந்தனர். நாரதமுனிவர் அவர்பால்த் தோன்றிப் பின்வரும் ஆலோசனையைக் கூறினார். இனிப்போரை விடுங்கள் உங்கள் முன்னிலையில் விரைவில் ஒரு தீப்பிழம்பு தோன்றும். அதன் அடியையும் அல்லது முடியையும் யார் காண்கின்றனரோ அவரே முழுமுதற் கடவுள் என்றார் நாரதர். அதன் உச்சியைத் தேடப் பிரமா அன்னப்பறவையாய் மேல் நோக்கிப்பறந்து சென்றார். விஷ்ணு பன்றி உருவத்தில் நிலத்தைக் கிழித்துக் கொண்டு கீழ் நோக்கிச் சென்றார். இறுதியில் ஆற்றாமை காரணமாக இருவரும் திரும்பினர். அப்பொழுது சிவபெருமானே அவர்கள் முன் தோன்றினார்.

“ மைக்களமும் மான்மழுவும் வரதமுடன் அபயமுற
மெய்க்கரம் நாற்புயமும் விளங்கு பணிக் கொடும்பூனும்
செக்கருறு மதிச்சடையும் சேயிழையோர் பாகமுமாய்
முக்கணுறை யாங்காண முன்னின்றே யருள் புரிந்தார்”

- பிரமதேவர் கூற்று

இது சிவனார் காட்டிய காட்சி. கந்தபுராணம் அடிமுடிதேடிய படலம்

சிவபெருமான் லிங்கோற்பவராகக் காட்சி கொடுத்தார். இலிங்கோற்பவர் என்பது இலிங்கத்தின் உள்ளே தோன்றும் சிவன் அது தீப்பிழம்பு. சிவராத்திரி தினத்தில் பின் இரவு 11.36 மணி தொடக்கம் 12.24 மணி வரை இலிங்கோற்பவரின் புண்ணிய காலமாகும்.

“செங்கணானும் பிரமணுந் தம்முள்ளே
எங்குந் தேடித் திரிந்தவர் காண்கிலார்
இங்குந் றேனென் றிலிங்கத்தே தோன்றினார்
பொங்கு செஞ்சடைப் புண்ணிய மூர்த்தியே”

இரவு சிவராத்திரி ஆயினது இறைவன் பரவி உயர்ந்தனர்
அன்னதோர் வைகலிற் பலரும் வணங்கினர்.

பிரமதேவர் தன் மகன் தக்கனுக்கு இதைக் கூறினார்.

- இலிங்க புராணம்

இலிங்கோற்பவர் - இலிங்கத்தில் மறைந்திருப்பவர்.

அத்தீப்பிளம்பு லிங்கோற்பவர் என வணங்கப்படுகின்றது.
சிவராத்திரித் திருவிழாவில் மூன்றாம் ஜாமத்தில் நடுநிசியில் லிங்கோற்ப
வருக்கு அர்ச்சனை இடம்பெறும்.

பிரமதேவர் தன் மகன் தக்கனுக்குப் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“அரியும் நானும் முன்தேடும் அவ்வனல்
கிரியெனும்படி நின்றதால் அவ்வொளி கிளர்ந்த”

இரவு சிவராத்திரி ஆயினது இறைவன்
பரவி உயர்ந்தனர் அன்னதோர் வைகலிற் பலரும்”

அடிமுடிதேடிய படலம் - கந்தபுராணம்

படிநீ என்று ஏசியது ஒரு மறச்சொல்லாகும்.

பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் மும்மலம் உடையவர்கள் - ஆணவம்,
கன்மம், மாயை.

பிரம்மாவுக்குக் கல்விச்செருக்கு

விஷ்ணுவுக்குச் செல்வச்செருக்கு.

“ஆட்கொண்டருளிக் கோதாட்டும் சீலமும் பாடி”

கோதாட்டும் - குற்றம் நீங்குதல். குற்றம் என்பது ஆணவமலம்.

அது நீங்கினால் ஆட்கொண்டருளப்பெறும்.

ஐந்தாம் பாட்டுத் தொடக்கம் தலைவியில் இருந்து எந்த மாற்றமும்
(விடை) கிடைக்கவில்லை. தமோகுணம் நிறைந்தவன் துயிலுக்குப்
போய்விட்டான்.

இதுவும் படர்க்கைப் பரவல்

“மாலறியா நான்முகனும் காணா மலையினை” என்றதனாலும்
 “ஞானமே விண்ணே பிறவே அறிவறியான்” என்றதனாலும்
 இப்பாட்டு சத்தியை வியந்தது

06. மாணேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
 நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவறியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும்எமக்கும்
 ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

உரை:

மானின் கண்ணைப்போன்ற மருளும் பார்வையுடைய பெண்ணே. நீ நேற்றுக் கூறினாய் - “நானே வந்து நாளை உங்களைத் துயிலில் இருந்து எழுப்புவேன்” என்றாய். அந்தவார்த்தையை வெட்கமில்லாமல் எத்திசையில் காற்றொடு பறக்கவிட்டாய். இன்னும் விடியவில்லையா. விண்ணோரும் மண்ணுலகத்தினரும் பிற உலகத்தினரும் அறியாத சிவன் வலிய வந்து எம்மை ஆட்கொள்ளப்போகிறான். சிவனின் அழகிய வீரக்கழல் அணிந்த திருவடிகளைப் பாடிப்பாடி வந்துள்ளோம். உன் வாயைத் திறக்கின்றாய் இல்லை. இக்கீழ்த்தரமான நிலை உனக்குத்தான் பொருந்தும் எமக்கும் பிற சகலருக்கும் ஆகவென்றாலும் எம்முடைய தலைவன் சிவனைப் பாடுவாயாக எம்பாவையே.

விளக்கம்

மானின் பார்வை பலபக்கப்பார்வை. பயம் காரணமாக மருண்ட பார்வை. பெண்களுக்கு கவர்ச்சியைக் கொடுக்கும் பார்வை. மாணே என்று விதந்து கூறித் தங்களுடைய வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொள்ளும் படி செய்ய முயற்சிக்கின்றனர். தந்திரோபாயம் மிளிர் மொழிகின்றனர். இது உளவியல் அணுகு முறையாகும்.

நென்னலைக் கூறியதை ஞாபகப்படுத்துகின்றனர். திரோதான

மென்னும் மறைக்கும் சக்தி அவளைத் தடுமாறச் செய்கிறது. நேற்றுச் சொன்னதை இன்று மறந்துவிட்டாள்.

“நாணாமே போன திசை பகராய்” நேற்றுச் சொன்னது. சொல்லும்பொழுது வாயில் இருந்து புறப்பட்ட காற்று எத்திசையில் போனதோ என்று கேட்கின்றனர் பரிகாசமாக.

அவளைத் தங்களுடன் இழுத்துச் செல்வதற்காக சிவனின் பெருமையை “வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்” என்று கூறினார். தேவர்களால் கூட அறியமுடியாத சிவன் வலிந்து எம்மிடம் வருகின்றார் என்று கூறியும் அவளுடைய தூக்கத்தைக் கலைக்க எத்தனிக்கின்றனர்.

“ஊனே உருகாய்” என்று மனம் சஞ்சலிக்கின்றனர். சிவனைப் பாடுவாயாக என்றும் கூறித் தம்முடைய நோக்கத்தை முன்னெடுக்க முயற்சிக்கின்றனர்.

சில கிறீத்த சமயத்தவர்களுடைய வாயிற் கதவிலே ஒரு விளம்பரக் கடதாசி ஒட்டுவார்கள். “இயேசுவே எங்கள் குடும்பத் தலைவர்” அதன் உட்பொருள் யாதெனில் இயேசுவின் விருப்பப்படியே நாம் வாழுகின்றோம் என்பதேயாகும்.

இங்கும் “தங்கோன்” என்பது தாம் சிவபெருமானைத் தலைவராக ஏற்று அவரின் வழிகாட்டலில் வாழுகின்றோம் என்பதேயாகும். ஆனால் தமோ குணத்தின் பலத்தை அறிய முடியவில்லை.

இதுவும் படர்க்கைப் பரவலாகும்.

வானே நிலனே பிறவரியான்

என்றதனால் இப்பாட்டு சக்தியை வியந்தது.

பிற்குறிப்பு

மானே” என்பதனால் இடதுகைச் சிறுவிரலில் மாணை வைத்திருக்கும் சிவனை ஞாபகம் ஊட்டுகின்றனர்.

07. அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பலஅமரர்
 உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னானன் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமுஞ்
 சொன்னோம்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேசலோ ரெம்பாவாய்.

உரை:

தாயே இப்படிப் பலவகையான இயல்புகள் உன்னிடம் இருக்கின்றனவோ? பல தேவர்களால் நினைத்துக்கூடப் பார்க்கமுடியாத ஒப்பற்றவனும் பெருஞ்சிறப்புக்களை உடையவனும் ஆகிய சிவனின் ஒலிச்சின்னங்கள் கேட்டாலும் வழமையாகச் சிவனென்றே கூறுவாய் "தென்னா" என்று சொல்வதற்கு முன் தீயிலிட்ட மெழுகு போல் உருகுவாய். என் தந்தை, என்னரசன், இனிய அமிர்தம் போன்றவன் என்று நாம் எல்லோரும் தனித்தனியே சொன்னோம் கேட்பாயாக. இன்னமும் துயில் கொள்கின்றாய். கல்நெஞ்சுடைய அறிவிலிகளைப் போன்று சும்மா கிடக்கின்றாய். உனது நித்திரையின் தன்மைதான் என்னே.

விளக்கம்

சிறுகுழந்தைகளைத் தாயே என்று அழைப்பது அன்பின் காரணமான வழமை.

நேரத்துக்கு நேரம் மாறுபட்ட செயற்பாடுகளை உடையாய். வழமையாகச் சிவசின்னங்கள் பற்றிக் கேட்டதும் சிவனே என்பாய் சிவ சின்னங்கள் சங்கு, நாதல்வரம், மேளம், சல்லரி, வாய்பாடு முதலியன ஆகும். தென்னா என்பது தென்னாடு உடையவனே என்பதின் சுருக்கம். மாணிக்கவாசகரே பல சந்தர்ப்பங்களில் கூறியுள்ளார்.

"தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி

எந் நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி" - போற்றித் திருவகவல்

தென்னாட்டு மக்களால் பெரிதும் பத்திமை காட்டப்படுதலால் "தென்னாடுடைய சிவனே" என்கிறார்.

கோபம் கட்டுக்கடங்காத நிலையில் "வன்னெஞ்சு" என்று ஏசுகின்றார்கள்.

என்னரையன், என்னையன் = என் - ஐ - அன்

இதில் அன் சாரியை : ஐ - தந்தை

பல அமரர் - சாலோப (சிவலோகம்) சாமீப (சிவன் முத்திநிலை) சாருப (சிவநாரின் உருவம் போன்று) சாயுச்சியம் (இரண்டறக் கலத்தல்) மேலும் விஷ்ணு பிரமா போன்றோரும் பல அமரராவார்.

இதுவும் படர்க்கைப் பரவல் ஆகும்.

“ பலஅமரர் உன்னற்கு அரியான் ” என்றதனால் சத்தியை வியந்தது .

08. கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
ஏழி லியம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாரோ
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
ஏழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

உரை:

கோழிகள் கூவுகின்றன. குருவிகள் எங்கும் இசைக்கின்றன ஏழிசைகள். வெண்சங்குகள் முழங்குகின்றன. ஒப்பற்ற சோதியையும் கருணையையும் சித்தாந்தக்கருத்துக்களையும் விளக்கிப்பாடினோம் உனக்குக் கேட்கவில்லையா? உன்னை வாழ்த்துகின்றோம். உன்னுடைய உறக்கம் என்னமாதிரியான துயிலாகும். வாயைத்திறந்து பேசு. திருவருட் சமுத்திரமாகிய சிவபெருமான் மீதுள்ள அன்பும் இவ்வளவு தானா. ஊழிக்காலத்து முதல்வனாகவும் உமாதேவியாரின் துணையாகவும் உள்ளவரைப் பாடுவாயாக, எம்பாவையே.

விளக்கம்

சிவபெருமான் தோற்றுவித்த பிரபஞ்சத்தின் இயற்கை ஆரம்பத் திலே விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

“கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்” கோழிகள் நடு யாமத்திலும், விடிவதற்கு நான்கு நாளிகைக்க முன்னும் கூவுங்கள்.

குருவிகள் நிலம் வெளிப்பதற்கு முன்னர் தங்கள் தங்கள் வெவ்வேறு சத்தங்களில் பாடுங்கள், இதை “ஏழில் இயம்ப இயம்பும்” என்றார். ஏழு இசை என்பது ஒரேபாட்டிலே ஏழு ராகங்களையும் அமைத்தல். இவ்வமைப்பை இராகமானிகை என்பர் இசையறிஞர். இது ஒரு ஒழுங்கு முறை என்பர். சிவபெருமான் அமைத்த ஒழுங்கின் படியே உலகம் இயங்குகின்றது.

இந்தப் பாடலும் படர்க்கைப் பரவலாக அமையும்.

தமோ குணமும் திரோதான சக்தியும் மறையவில்லை. பரஞ்சோதி யென்பதாலும் ஊழிமுதல்வன் என்பதாலும் இப்பாட்டும் சக்தியை வியந்தது.

முக்கிய குறிப்பு

1. இறைவனின் எண்வகை ஆற்றல்களும்

திருவெம்பாவையில் உள்ள முதல் எட்டுப் பாக்களிலும் மறைபொருளாக வைக்கப்பட்டள்ளன. திருவள்ளுவ நாயனார் இவ்வெண்வகை ஆற்றல்களையும் விரித்துரைத்துள்ளார்

“கோழில் பொறியிற் குணமில்வே எண்குணத்தான்
தானை வணங்காத் தலை”

1. தன்வயத்தனாதல் - அவனுக்கு மேலான பிறர் இல்லாதவன்.

2. தூய உடம்பினனாதல் - சொருப இலக்கணத்தில் உடம்பு இல்லாதவன். ஒலி, ஓசை, வடிவினன்.

3. இயற்கை உணர்வினன் ஆதல். இயல்பாகவே முழுமையான அறிவுள்ளவன்.

4. முற்றும் உணர்தல் - முழுதும் உணர்ந்தவன், அறிந்தவன்

5. இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்குதல் - மனிதர் பாசங்களில் இருந்து நீங்குவதற்குப், பல உபாயங்கள் வேத ஆகமங்களில் கூறப்பட்டிருந்த பொழுதும் இறைவனின் திருவருள் வேண்டும் இறுதியில்.

6. பேரருள் உடைமை - திருவருள் என்பது ஆன்மாக்கள் மீது அன்பின் அடிப்படையில் உருவாகும் சக்தி அல்லது வல்லமை.

7. முடிவில் ஆற்றல் உடைமை - முடிவு இல்லாதவன். பெரும் ஆற்றல் உடையவன். ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவன்

8. வரம்பிலின்பமுடைமை அ.தாவது பேரின்பம் அல்லது திருப்தி சிவன் தானை வணங்கும் பொழுது ஆணவம் மறையும்.

09. முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியினே உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றஉன் சீரடியோம் உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க் கேபாங்காவோம் அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம் இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல் என்ன குறையும் இலோமேலோ ரெம்பாவாய்.

உரை :

பழையவைகளில் மிகப் பழையவனே, புதிய வைகளில் மீண்டும் புதியவனே. உன்னைத் தலைவனாகப் பெற்ற நாங்கள் உன்னுடைய சிறந்த அடிமை ஆவோம். உன்னுடைய அடியார்களுக்கு நாம் பணிவாக இருப்போம். அத்தகையவரே எமது கணவராவார். அவர் சொன்னபடியே நாம் அடிமைபோலத் தொண்டு செய்வோம். எம் இறைவனே, நாங்கள் விரும்பிய அருளைச் செய்தால் எமக்கு ஒரு குறையும் இல்லை.

இப்பாடல் இறைவனின் தோற்றத்தைப் பற்றிக் கூறாது, இறைவனை மறை பொருளாய் வைத்துக் காண்பிக்கின்றது. அடுத்த பாடலைப் பார்க்கும் பொழுது இது தெளிவாகும். எனவே இது இறைவனின் அருவ நிலையைக் காண்பிக்கின்றது. அருவம் கண்ணுக்கும் காதுக்கும் அப்பாற்பட்ட தோற்றமாகும்.

சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து என்பன அருவத்திருமேனியாகும்.

சிவம் - அறிவு

சத்தி - ஆற்றல், வல்லமை

நாதம் - ஒலிவடிவு

விந்து - புள்ளி

புள்ளி + நாதம் - உ .

இதில் நீண்ட கோடு - நாதத்தை விளக்கும்

புள்ளி - விந்துவை விளக்கும்.

எனவே நாதம் விந்து இரண்டும் ஒலி முதலாய்ச் சிவனை வெளிப்படுத்துகின்றன.

இந்நிலைப்பாட்டைச் சிவஞானசித்தியாரில் உள்ள பல பாடல்கள் தெளிவாக்குகின்றன.

சிவம் சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் திகழும் ஈசன்
உவந்து அருள் உருத்திரன் தான் மால் அயன் ஒன்றின் ஒன்றாய்
பவந்தரும் அருவம் நால் இங்க உருவமதால் உபயம் ஒன்றாம்
நவந்தரு பேதம் ஏக நாதனே நடிப்பன் என்பார்.

பரமசிவன் (பரமநாதன்)

பராசக்தி (பரவிந்து)

சிவன் (அபரநாதம்)

சக்தி (அபரவிந்து)

} இலய } அருவத் திருமேனி
} சிவன் }

சதாசிவன் (அருளல்) போக சிவன் - அருவருவம்

மகேசுவரன் - மறைத்தல்

உருத்திரன் - அழித்தல்

திருமால் - காத்தல்

பிரமன் - படைத்தல்

} உருவத் திருமேனி

இத்திருமேனிகள் மூலம் சிவனே பஞ்சகிருத்தியத் தொழிலைச் செய்விக்கின்றார்.

- ஏகநாதனே நடிப்பன்

இப் பாடலில் அருவத் திருமேனி மறைபொருளாக அமைந்துள்ளது.

முன்னைப் பழம்பொருள் : பிரபஞ்சத்தைப் படைக்கின்றார்.
பின்னைப்பு துமைக்கும் - அசையும் பொருள், அசையாப் பொருள்,
சேதனப் பொருள், அசேதனப் பொருள் (உயிரற்ற பொருள்)
எல்லாவற்றிலும் இருக்கின்றார். புதிதாகப் படைக்கின்றார்.

கணவனும் மனைவியும் ஒரே தெய்வத்தை வணங்கினால்

அந்தக் குடும்பம் வளமாக வாழும் - “ உன்னடியார் தாள் பணிவோம்,
ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம் ”

கணவன் - கண் + அவன்

மகேசுர வடிவங்கள் - 21 (தடத்தலக்கணம்)

தொழும்பாய்ப் பணிவோம் - (தொழும்பு அடிமை)
கற்புக்கரசிகளின் எண்ணக்கருத்து இதுவாகும்.

நல்ல கணவன் மாரையும் மழையையும் தர வேண்டும். என்று
பக்திமதிகள் கேட்கின்றனர். பாவாய் என்று உமாதேவியாரின்
பிரதிமையைக் கேட்கின்றனர்.

“ உன்னைப் பிரானாகப் பெற்ற ”

என்றதனால், இது முந்நிலைப் பரவலாகும்

“முன்னைப்பழம் பொருட்கும் முன்னைப்

பழம் பொருளே பின்னைப்புது மைக்கும்”

என்றதனால் இப்பாடல் சத்தியை வியந்ததாகும்.

10. பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
பேதை யொருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
வேதமுதல் விண்ணோரு மண்ணுந் துதித்தாலும்
ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
கோதில் குலத்தரன்தன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகள்
ஏதவனார் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

உரை:

பாதாளம் ஏழினும் கீழ் செல்லும் அவர் திருவடிகள், சொல்லால்
விளங்குவதற்கு அப்பாற்பட்டவை. அவ்வாறே மலர் குடிய திருமுடியே
சகல உலகங்களுக்கும் முடிவான பொருள். ஒரு பெண்ணை
அரைப்பாகமாக வைத்திருத்தலினால், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட திருமேனி
உடையவர். அவரை முற்றும் விளக்க வேதங்களினாலும்,

தேவர்களினாலும் பூவுலக மக்களினாலும் முடியாது. ஆனால் தொண்டர்களின் உள்ளத்திலே வெளிப்படையாக எழுந்தருளியிருப்பார். அவருடைய கோயிலில் தொண்டு செய்யும் குற்றமற்ற குலத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளே! அவருக்கு ஊர் ஏது, பேர் ஏது, உறவினர் யார், அயலவர் யார்? அவனை விளக்கிப்பாடும் தன்மை எமக்கில்லை.

விளக்கம்

பேதை ஒருபால் என்பதனால், சிவமும் சக்தியும் சொல்லப்படுகின்றன. எனவே அருவருவநிலை காணப்படுகிறது. பாதாளம் ஏழினும் கீழ் என்பதனாலும் போதார் புனைமுடிவும் என்பதனாலும் பதின்நான்கு உலகங்களையும் குறிக்கும்.

கீழ் உலகம் ஏழு - அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம், ரசாதலம், மகரதலம், பாதாளம்.

மேலுலகம் ஏழு - பூலோகம், புவலோகம், சுவலோகம், மகாலோகம், சனலோகம், தவலோகம், சத்தியலோகம்

எனவே முடியில் இருந்து பாதம்வரை 14 உலகங்களையும் அவர் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளார். எனவே அவர் எங்கும் பரந்துள்ளார்.

ஓத உலகம் - சொல்லக் குறைவுபடாத தோழமை உடையான். ஒன்றாய் உடனாய், வேறாய், என்பதில் ஒன்றாய் என்பது அருவ நிலையைக் குறிக்கும். தோழன் என்பது உடனாய் என்ற நிலைப்பாட்டைக் குறிக்கும். அவரது நாமத்தை மீண்டும் மீண்டும் உச்சரிக்க அவரின் தோழமை அதிகரிக்கும்.

சிவ சிவ என்கிலர் தீவினை யானர்
சிவ சிவ என்றிடத் தீவினை மாமும்
சிவ சிவ என்றிடத் தேவரும் மாவர்
சிவ சிவ என்னச் சிவ கதிதானே.

- திருமந்திரம்

சி - சிவனார் வ - சிவசக்தி

பிணாப் பிள்ளை

முற்காலத்தில் முதற் பிறக்கும் பிள்ளையைச் சிவபெரமானுக்கு என்று வாக்குப் பண்ணுவர். மேலும் அப்பிள்ளையைக் கோயிலில் பெற்றோர் விற்க, முன்செய்த ஒழுங்கின் படி ஒருவர் வாங்குவர். பணம் கோயிலுக்குரியது. பிள்ளையைப் பெற்றோரே கொண்டுசெல்வர். இப்பிள்ளை கோயிலுக்குத் தொண்டு செய்வதை முக்கிய குறிக் கோளாகக் கொள்வர். இவர்கள் பிணாப்பிள்ளைகள் என்று அழைக்கப்படுவர். பிணாப்பிள்ளைகள் செய்யும் தொண்டுகளில் சில : திருவலகிடுதல், திரு மெழுக்கிடுதல், திருவிளக்கிடுதல், மாலைகளும் பூக்களும் வழங்குதல் முதலியனவாகும். இப்பிள்ளைகளும் குற்றமற்ற குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

சிவனுக்கு ஊர், பேர், அயலவர் ஒருவரும் இல்லை. இதற்குக் காரணம் யாதெனில் அவருடைய உண்மையான தோற்றம், ஒலியும், ஒளியும். உண்மையான வடிவம் சொரூபமாகும். தடத்த இலக்கணம் ஆன்மாக்களின் நன்மைக்காகத் தேவைக்கு ஏற்ப எடுக்கும் தோற்றம் ஆகும். இது நின்தாஸ்துதி போலும் தோன்றும்.

திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் “கோளறு பதிகம்”, பத்துப்பாட்டிலும், “என் உளமே புகுந்த அதனால்” என்று கூறியுள்ளார். மெய்யடியார்களின் உளமே அவர் ஊர், பெயர் முதலியனவாகும். மெய்யடியார் உளமே அவரின் விலாசம் ஆகும்.

இப்பாடல் அருவுருவத்திருமேனியைக் குறிக்கும். அர்த்த நாரீஸ்வரர் என்றும் சதாசிவம் என்றும் அழைக்கப்படும்.

“பாதாளம் ஏழினும் கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்” என்றதனாலும், தொண்டருளன் என்றதனாலும் “பேதை ஒருபால்திருமேனி என்ற தனாலும் இப்பாடல் சக்தியைவியந்து படர்க்கைப்பரவலாக அமைந்தள்ளது.

11. மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
ஐயா வழியடியோம் வாழ்தோங்காண் ஆரழல்போல்
செய்யவெண் ணீறாடிச் செல்வா சிறுமருங்குல்
மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
ஐயாநீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோ ரெம்பாவாய்.

உரை:

வண்டுகள் கூட்டமாக மொய்க்கின்ற விசாலமான தடாகத்தில் நுளைந்து “முகேர்” என்று ஒலியை எழுப்பி, கையால் நீரை அடித்து நீரில் பன்முறை மூழ்கி, உன் திருவடிச் சிறப்பினைப் பாடுகின்றோம். தந்தையே நாங்கள் உன்னுடைய பரம்பரை அடிமைகள். அதனால் நாங்கள் பிழைத்துக்கொண்டோம் என்பதைக் காண்பாயாக. பெரிய தீ போன்ற சிவந்த நிறமுடைய திருமேனியை உடையவரே, உடலை முழுமையாகத் திருநீற்றால் மறைத்தவனே, திருவருள், பேரின்பம் என்னும் சிறப்புக்களை உடையவனே! சிறிய இடையினையும், இயற்கையாகவே மை நிறமுடைய கண்களையும் இளமையையும் உடைய உமாதேவியாரின் நாயகனே! ஆன்மாக்களை ஆட்கொண்டருளுவது ஒரு விளையாட்டு உனக்கு. மலக்கட்டிலிருந்து விலக்கப்படுதலினால் ஆன்மாக்கள் உய்கின்றனர். அதனால் நாங்கள் தப்பிப் பிழைத்துள்ளோம். உன் வழிபாட்டில் இருந்து நாம் தவறிவிடாமல் எம்மைக் காப்பாற்றுவாயாக! எம்முடைய பாவையே வணக்கம்.

விளக்கம்:

சிவஞானிகள் சிவநாமஞ் சொல்லி ஆடுவர், பாடுவர், அழுவர், சிரிப்பர் இவையெல்லாம் இங்கே மறைவாகக் காணப்படுகின்றன.

சிவஞானசித்தியாரில் ஒரு பாடல்.

“செங்கமலத் தாளிணைகள் சேர லொட்டாத்
திரிமலங்கள் அறுத்தீச நேசரொடு சொறிந்திட்டு

அங்கவர்தம் திருவேடம் ஆலயங்களெல்லாம்
 அரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி ஆடிப்பாடி
 எங்கும்யா மொருவர்க்கு மெளியோம் அல்லோம்
 யாவர்க்கு மேலானோம் என்றிறுமாப் பெய்தித்
 திங்கள்முடி யாரடியார் அடியோம் என்று
 திரிந்திடுவர் சிவஞானச் செய்தியுடை யோரே

பொழிப்புரை :

சிவஞானிகள் மும்மலங்களையும் அறுத்துச் சிவ சங்கமத்தோடு
 சேர்ந்து தாம் கண்டதெல்லாம் சிவனெனக் கண்டு அவற்றை வணங்கி
 ஆடிப்பாடி, நாம் எவர்க்கும் குறைந்தவர் அல்லோம், சகலருக்கும் நாம்
 லோனோர் என்று சொல்லித் திரிவர், திருவடிஞானம் கைவரப்பெற்றோர்

விளக்கம் :

“மொய்யார் தடம் பொய்கை” என்பது போன்று அடிகளார்
 “திருப்பாண்டிப் பதிகம்” என்ற பகுதியில் திருவருள் குளத்தைப் பற்றிப்
 பாடுகின்றார்.

நீரின்ப வெள்ளத்துள் நீந்திக்
 குளிக்கின்ற நெஞ்சங் கொண்டார்
 பாரின்ப வெள்ளங் கொள்பாரி
 மேற்கொண்ட பாண்டியனார்
 ஓரின்ப வெள்ளத் துருக்கொண்டு
 தொண்டரை உள்ளங் கொண்டார்
 பேரின்ப வெள்ளத்துட் பெய்கழ
 லேசென்று பேணுமினே.

பொழிப்புரை :

பேரின்ப வெள்ளத்துள் நீந்திக் குளிக்கின்ற விருப்பம் உடையீர்
 ஆயின், உலகத்தைப் பேரின்ப வெள்ளம் மூடிக் கொள்ளுமாறு
 குதிரையின் மேல் வந்த பாண்டி நாட்டை உடையவர் சிவபெருமான்,
 அவரை வணங்குங்கள். ஒப்பற்ற திருவருள் வெள்ளமே தனது வடிவமாகக்
 கொண்ட சிவனார் ஆன்மாக்களின் உள்ளங்களையும் கவர்ந்தார்.
 பேரின்ப வெள்ளத்துள் விளங்கும் அவரின் திருவடிகளை வழிபடுவீராக!

“மொய்யார்தடம்” என்ற பாடல் உடம்பின் மாசைக் கழுவும், “நீரின் வெள்ளத்துள்” என்ற பாடல் ஆன்மாவின் மாசைக் கழுவும்

“மடந்தை மணவாளா” என்று கூறினும்

“பவன்பிரம சாரி யாகும் பான்மொழி கன்னி யாகும்

தவந்தரு ஞானத் தோர்க்கித் தன்மைதான் தெரியுமன்றே”

- சிவஞானசித்தியார் - 167

ஆர்அழல் - படைப்பைக் குறிக்கும்

வெண்ணீறு - அணிவதால் காப்பைக் குறிக்கும் (காத்தல்)

நீறு - என்றதனால் அழித்தலைக் குறிக்கும்.

செல்வா என்றதனால் வீடு பேறாகிய ஞானமும், மணவாளா என்பதனால் போகமும் குறிக்கப்படுகின்றன.

விளையாட்டு என்பதனால் மெய்வருத்தம் இன்றிச் செய்யும் தொழில்.

இது அருளைக் குறிக்கும்.

இங்கே ஐந்தொழிலும் மறைமுகமாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

வெண்ணீறாடி என்பதனாலும் சிறுமருங்குல் என்பதனாலும், மடந்தை மணவாளா என்பதனாலும் உருவத்திருமேனி காட்சியளிக்கின்றது.

குறிப்பு :

ஒன்பதாம் பாடலில் அருவத்திருமேனியும் பத்தாம் பாடலில் அருவருவத் திருமேனியும், பதினொராம் பாடலில் உருவத்திருமேனியும் தோற்றுக்கின்றன.

இப்பாடல் முன்னிலைப் பரவலாகும்.

சத்தியை வியந்தது.

12. ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தன்இவ் வானுங் குவலயமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வாரகலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிமுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகளும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி யிருஞ்சுனைநீ ராடே லோர் எம்பாவாய்.

உரை :

மும்மலத்தால் கட்டுண்ட பிறவித்துன்பம் ஒழியவும், நாங்கள் ஆரவாரித்து நீராடுவதும் பரிசுத்தனாகிய தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீ எடுத்தாடும் கூத்தனை நம்பியே ஆகும். விண்ணுலகத்தையும் மண்ணுலகத்தையும் சகல சேதன அசேதனப் பொருள்களையும் படைத்தும், காத்தும், அழித்தும் விளையாடுகின்றான் சிவன். அவன் புகழைப் பேசியும் வளையல்களும் ஒட்டியாணங்களும் ஒலிக்கவும் அழகிய கூந்தலின் மேல்வண்டுகள் ஆரவாரிக்கவும் பூக்கள் நிறைந்த தடாகத்தில் அவனுடைய திருவடிகளைப் புகழ்ந்து அவனைத் துதித்து நீராடுவோம்

விளக்கம் :

சிவன் 108 தாண்டவங்களை ஆடுபவன், அதனால் கூத்தன் என்று அழைக்கப்பட்டான். “சிற்றம்பலத்தே தீயாடும் கூத்தன் பிரபஞ்சம் முழுவதற்கும் முத்தொழிலை செய்தான். அரி அயன் உருத்திரன் மூவராலும் செய்யப்படும் தொழில் சிவனால் இயக்கப்படுகின்றது. தீர்த்தன் ஆன்மாக்களின் மாசைத் தீர்த்து வைப்பவன். அச்சமாறி ஆன்மாக்களைப் பிறக்க இறக்க வைப்பதனால் மும்மலத்தை அழிக்கின்றான் . அவருடைய திருவடிகளைக் கண்டால் பிறவித் துயர் நீங்கும் என்பது சித்தாந்தத் தத்துவம். குதிரைகளை அவர் மனித ரூபத்தில் ஒட்டி வந்த பொழுது பாண்டிய மன்னன் அவரைக் கண்டான். அதனால் அவனுடைய பிறவித்துயர் நீங்கியது என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

“காத்தும் படைத்தும் , கரந்தும் விளையாடி” என்பதனால் அவரின் முத்தொழில் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

“தில்லைச் சிற்றம்பலத்துள் தீயாடும் கூத்தன்” என்பதனால் அவரின் உருவத்திருமேனி காட்டப்பட்டள்ளது. படர்க்கைப் பரவலாகப் பாடப்பட்டுள்ளது.

தீர்த்தன், தில்லைச்சிற்றம்பலத்தே தீயாடும் கூத்தன் என்பதனாலும் படைத்தும் காத்தும் கரந்தும் என்பதனாலும் இப்பாட்டுச் சக்தியை வியந்தது.

13. பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தாற் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கும் மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பும்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

உரை :

அழகுடைய கரிய நீலோற்பவ மலர்களாலும் செழுமையான தாமரை மலர்களாலும் அழகிய நீர்ப்பறவைகளாலும் பின்னிப் பிணைக்கப்பட்ட பாம்புகளாலும் வளம்படுத்தப்பட்ட தடாகத்தில் தமது அழுக்கைப் போக்குவதற்கு அடியார்கள் வருகின்றனர். எங்கள் இறைவனையும் இறைவியையும் ஒத்த நீர் நிறைந்த பொய்கையில் பாய்ந்து பாய்ந்து புகுதலால் பெண்களின் காலிலணியும் சிலம்புகளும் அவ்வொலியோடு கலந்து ஒலிக்கவும், மார்புகள் குலுங்கவும் நீர் அலைகள் மேலெழவும் எல்லாம் வல்ல இறைவனை வாழ்த்தித் தாமரைமலர் நிறைந்த குளத்தில் நீராடுவோமாக, எம்பாவையே.

விளக்கம்

இந்தத்தடாகம் அர்த்தநாரீஸ்வரருக்கு உவமானம் ஆகும்.
 உமாதேவியார்க்கு ஒப்பு

கண்ணுக்கு - நீலோற்பலம்

அங்கம் - கை

குருகு - வளையல், ஆபரணங்கள்
 கொங்கைகள் - உமாதேவியாரின் மார்பு
 சிலம்பு, சங்கு - ஆபரணங்கள்

சிவனுக்கு ஒப்பு :

செங்கமலப் போது - திருவடிகள்
 பின்னும் அரவம் - பாம்பு
 தடாகம் - பரந்த திருவருள்

அங்கம் குருகினம் - துய்மையான மக்கள் கூட்டம்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் என்பதில் - செறிவான உரித்துடைமை
 கூறப்பட்டுள்ளது. தடாகத்தில் உடல் மாசைக் கழுவ வருவோர்
 தம்முடைய மனமாசையும் கழுவுவர்.

மடு - திருவருள்

படர்க்கைப் பரவலாகப் பாடப்பட்டுள்ளது. பலவாறு பிரானும்
 பிராட்டியும் குறிப்பிடப்பட்டபடியால் சக்தியை வியந்து படர்க்கை
 பரவலாகப் பாடப்பட்டுள்ளது.

14. காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம்பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாய்.

உரை :

காதணி ஆடவும், ஏனைய பொன்னாபரணங்கள் ஆடவும்,
 பூமாலை அணிந்த கூந்தல் ஆடவும் ஏனைய பொன்னாபரணங்கள்
 ஆடவும், வண்டினத்தொகுதி ஆடவும், குளிர்ந்த நீரில் ஆடுவோமாக:
 சிவனே என்று பாடி, வேதத்தின் உட்பொருளாகிய சிவனைப்பாடி அவர்

அணிந்துள்ள கொன்றை மாலையைப்பாடி, பிரபஞ்சத்துக்கு முன்னும் பின்னும் உள்ள சிவனைப்பாடுவோமாக. மும்மலங்களின் கட்டில் இருந்த எம்மைப் பாதுகாப்பதற்காக, வளையல்கள் அணிந்துள்ள, உமாதேவியாரைப் பாடி ஆடுவோமாக, எம்முடைய பாவையே.

விளக்கம்

உலக வியவகாரங்களில் நின்று விலகிய ஞானிகளைப் போல், பத்திமதிகள் ஆடியும் பாடியும் கொண்டாடுகின்றனர். ஞானிகளுக்கும் இப்பத்திமதிகளுக்கும் உள்ள ஒற்றுமையைக் கோயில் மூத்த திருப்பதிகத்தில் கூறியுள்ளனர்.

“சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார்
 திரண்டு திரண்டு உன் திருவார்த்தை
 விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சுவார்
 வெவ்வேறு இருந்துன் திருநாமம்
 தரிப்பார் பொன்னம் பலத்தாடும்
 தலைவா என்பார் அவர்முன்னெ
 நரிப்பாய் நாயே நிருப்பேனோ
 நம்பி யினித்தான் நல்காயே.

உணர்க் குறிப்பு

தேனிப்பார் - தியானம் பண்ணுவார்
 திருநாமம் தரிப்பார் - ஸ்ரீ பஞ்சாச்சர மந்திரத்தைச் செபிப்பார்
 நரிப்பாய் - இகழ்ச்சிக்கு உரியவனாவேன்
 நம்பி - உயர்ந்த பண்புகளை உடைய அண்ணலே.
 நல்காயோ - வழங்கமாட்டியோ
 பொன்னம்பலத்து ஆடும் - சிதம்பரத்தில் பஞ்சகிருத்தியத் திருநடனம் செய்கின்ற
 வெவ்வேறு இருந்து - தனித்தனியாக இருந்து
 திருவார்த்தை விரிப்பார் - திருமுறைகளை விளக்குவார்.
 களிப்பார் - எல்லைகடந்த மகிழ்ச்சியில் இருப்பார்.
 நாயைப்போல் - பண்புகுறைந்தவன் நான்
 பேதித்த - ஆன்மாக்களை மலக்கட்டில் பிரித்தெடுத்த
 பாதத்திறம் பாடி - உமாதேவியரின் திருவடிகளின் சிறப்பைப் பாடி

ஆடுவோமாக. வளர்த்தெடுத்தல் அருளல்
இப்பாடல் மறைப்பையும் அருளலையும் குறிக்கும். மேலும்
அவரின் உருவத்தையும் காண்பிக்கின்றது.

தாயுமான சுவாமிகளின் கூற்று

“ ஆடுவதும் பாடுவதும் ஆனந்தமாக நினைத்தே
தேடுவதும் நின்னடியார் செய்கை பராபரமே”

- பராரக் கண்ணி - 141

இப்பாட்டு படர்க்கைப் பரவலாகும்.

சத்தியை வியந்ததாகும்.

பிற்குறிப்பு :

சிவனார் பஞ்சகிருத்தியத் திரு நடனஞ்
செய்யும் பொழுது, சேதன அசேதனப்
பொருள்கள் எல்லாம் அசைகின்றன
இக்கால விஞ்ஞானக் கருத்துப்படி பூமி
தொடர்ந்து சுழல்கின்றது.

15. ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தம் களிகூர
நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத்தான் பணியாள்
பேரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
ஏருருவப் பூம்புனல்பாயந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

உரை :

ஓவ்வொரு நேரமும் இடைவிடாது சிவபெருமானின் பெருமையைக்
கூறுவாள். உள்ளத்திலே பேரன்பு அதிகரிக்கக் கண் களிலே நீர் ததும்பும்,
நிலத்திலே விழுந்து கிடப்பாள், வணங்குவாள் இறைவனிடம் பித்துக்
கொண்டிருப்பாள். இவ்வாறு ஆட்கொள்ளும் வித்தகர் ஆராயிருக்கலாம்.
கச்சணிந்த பெண்களே! நாம் இறைவனைப் பாடி அழகிய தடாகத்திலே
நீராடுவோம் என்பாவாய். பேரவையார் - பெரிய இறைவன் பொருட்டு

விளக்கம் :

வாயோவாள் சித்தங் களி கூர கண்ணீர் பணிப்ப, வந்தனையாள் என்றதனால் மனம் வாக்குக் காயம் மூன்றாலும் ஒரே நேரத்தில் இறைவனை வணங்குகின்றாள். பாரொருகால் என்பதனால் நிலத்தில் விழுந்து வணங்குகின்றாள். பித்துப் பிடித்தவள் போல் காட்சியளிக்கின்றாள்.

வந்தனை வணக்கம்

இந்நிலைப்பாட்டைச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தனது திருத் தொண்டத் தொகையில் ஒருபாடல் மூலம் விளக்கியுள்ளார்.

“பத்தராய்ப் பணிவார்கள் எல்லோர்க்கும் அடியேன்
பரமனையே பாடுவார் அடியார்க்கும் அடியேன்
சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கும் அடியேன்
திருவாரூர் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன்
முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கும் அடியேன்
அப்பாலும் அடிசார்ந்தார் அடியார்க்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே”

சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்தார் ஊராருக்கு பித்தனாய்த் தோன்றுவர். திருவாரூரில் பிறந்தால் முத்தி எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஓரொருக்கால் எம் பெருமான், சீரொருக்கால் வாயோ வான், நீரொருக்கால் ஒவா நெடுந்தாரை என்றதனால் நேரத்துக்கு நேரம் குணம் மாறுபாடடைகின்றது. இது மறைப்புச் சக்தியின் தொழிற்பாடு.

விண்ணோரைத் தான் பணியாள். இங்கே விண்ணோர் என்பது மலத்தால் கட்டுண்டு கிடக்கும் பிரமா, விஷ்ணுவையும் உள்ளடக்கும். அவள் சிறு தெய்வ வழிபாடு இல்லாதவள். சிவன் ஒருவரையே வணங்குவாள்.

திருநாவுக்கரசர் சிறு தெய்வ வழிபாட்டின் இழிவைக் கூறியுள்ளார்.

“சென்றுநாம் சிறுதெய்வம் சேர்வோ மல்லோம்
சிவபெருமான் திருவடியே சேரப் பெற்றோம்”

“ ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்”

என்றதனால் மெய்யடியார்கள் பித்தம் பிடித்தவர் போல் காட்சியளிப்பர். திருவாவூரில் பிறந்தால் முத்தி என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

சிவனின் சிறப்பு, படர்க்கைப் பரவலாகப் பாடப்பட்டுள்ளது. மறைப்புச் சக்தியின் செயற்பாடும் கூறப்பட்டுள்ளது.

எம்பெருமான், நம்பெருமான், பேரரையர் என்றதனாலும் இப்பாடல் சத்தியை வியந்தது.

16. முன்னிக் கடலைச் சுருக்கியெழுந்துடையாள்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமா னன்பர்க்கு
முன்னி யவள் நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழிவாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய்.

உரை :

மேகமே! நீ கடலை அடைந்து அது குறையும் படி நீரை முகந்து, விண்ணிலெழுந்து, எம்மை உடைய அருள் அம்மையைப் போல் நீல நிறமும் பெற்று விளங்கி, எம்மை ஆட்கொள்ளும் மாதாவின் சிறிய இடைபோன்று மின்னி விளக்கம் உற்றாய் எங்கள் தலைவியின் திவடியில் உள்ள பொன்னம் சிலம்புகள் போல் ஒலித்து அவரின் திருவுருவம் போல வானவில் விளங்கச் செய்து பிராட்டியினின்றும் பிரிவில்லாத எம்பெருமானுடைய அடியவர்களுக்கு அவ்வம்மை சுர்ந்தருளும் அருட்பொழிவே போன்று மழை பொழிவாயாக.

இப்பாடல் மேகத்துக்கும் உமாதேவியாருக்கும் ஒரு புடை ஒப்பு

மேகத்தின் நீல நிறம் - உமாதேவியாரின் நிறம்

மேகத்தின் மின்னல் - உமாதேவியாரின் இடை (சிறிது)

மேகத்தின் இடிமுழக்கம் - உமாதேவியாரின் சிலம்பொலி
மேகத்தின் வானவில் - உமாதேவியாரின் புருவம்

உமாதேவியார் பிரபஞ்சத்தின் மாதா மேகத்தையும் அவர் தான்
படைத்தார்.

இப்பாடலில் சித்தாந்தத் தத்துவத்தின் அம்சம் மறைபொருளாக
இருக்கின்றது. அது அடிமையும் உடைமையும் ஆகும். அசேதனப்
பொருள்கள் உயிர் அற்றவை. எனவே அவை உடமையாகும். சேதனப்
பொருள்கள் அடிமையாகும். ஆன்மா ஆணவமலத்தால் மூடப்பட்டிருந்த
நிலையில் இருந்து, அது உடலைப் பெற்று மேல் நிலையை நோக்கிச்
செல்ல ஆரம்பித்தது. இதை அடிகளார் சிவபுராணத்தில் விளக்குகின்றார்.

“புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்”

பாசத்தால் (ஆணவம்) மூடப்பட்டிருந்த நிலை கேவல
அவஸ்தை எனப்படும். அவஸ்தை என்பது உணர்ச்சியில் ஏற்படும் ஓர்
அருவநிலை. ஓர் அறிவு நிலையில் உணர்ச்சி பெற்றதும் ஆன்மாவின்
அவஸ்தை சகலம் எனப்படும். “நந்தம்மை ஆளுடையார்” - எம்மை
அடிமையாக உடையார் அறக்கருணை மூலமும் மறக்கருணை மூலமும்
படிப்படியாக அச்ச மாற்றத்தின் ஊடாக ஆன்மாக்கள் மனித நிலையை
அடைகின்றனர்.

“முன் சுரக்கும் இன்னருளே” என்பதனால் ஆன்மா தன்
முயற்சியின் காரணமாகச் சுத்த அவஸ்தை நிலையை அடைந்ததும்
இன்னருள் சுரக்கப்படும். “பொழியாய் மழை” என்பது இன்னருள்
பொழிவதைக் குறிக்கும்.

கேவலம் - பாசத்தால் மூடப்பட்ட நிலை (தனிமை)

சகலம் - உடலங்களை எடுத்த நிலை

தீவினைகளைச் செய்யும் நிலை ஏற்படும் - இது கன்மம் எனப்படும்.

“எம்பிராட்டி” என்பதுவும், இன்னருளே என்னப் பொழியாய் மழை
என்பதுவும் சுத்த நிலை - (கன்மம், மாயையில் நின்று விடக்கூடிய நிலை.)

“ஆளுடையாள் தன்னில் பிரிவிலா எம்கோமான்” அருவருவ

நிலையைக் குறிக்கும் - அர்த்தநாரீஸ்வர வடிவம். சக்தியைப் பிரியா நிலை.

எம்கோமான் - நெருங்கிய உறவு - பக்தித் தீவிரம்
சிவசக்தியின் நிலை படர்க்கைப் பரவலாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.
இப்பாடல் சக்தியை வியந்தது.

17. செங்கணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாததோர் இன்பம் நம்பாலதாக்க
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதம் தந்தருளுஞ் சேவகனை
அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாலேலோ ரெம்பாவாய்.

உரை :

மகாவிஷ்ணு மூர்த்தி பிரமர் ஆகியோருக்கு இல்லாத பேரின்பம் நமக்கு உண்டு. தம் வினைமாசுகள் களையப்பட்டதும் புதிய அனுபூதி ஏற்படும். செந்தாமரை போன்ற தன்னுடைய அழகிய திருவடிகளை எமக்குத்தந்து அருள்வதற்காக எமது வீடுகளில் எழுந்தருளி எம்மைக் காக்கும் தலைவரை, கருணை நிறைந்தகண்களை உடையவரை அடியவர்களாகிய எமக்கு அமுதம் போன்றவரைப் பாடி நாம் நன்மைபெற செய்யும் நீரில் குளிப்போமாக செங்கணவன் - திருமால், கொங்குண் கருங்குழலி - மணம் தாங்கிய கூந்தலை உடைய பெண்ணே.

விளக்கம் :-

பிரமாவும் விஷ்ணுவும் தவஞ்செய்து பெற்றவைகள் அனைத்தும் சிற்றின்பத்துக்கு உரியவை. எங்கும் இல்லாததோர் பேரின்பத்தை எமக்கு அருள்வார். எம்முடையமனமாசை நீக்கி எங்களைத் தேடி எம்முடைய வீடுகளுக்கு வரப்போகின்றார். அதனால் நாம் பிரமா விஷ்ணுவினும் பார்க்க உயர்ந்தவரானோம்.

இக்கருத்தை அடிகளார் திருவம்மானையில் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார்.

இந்திரனும் மாலயனும் ஏனோரும் வானோரும்
அந்தரமே நிற்கச் சிவனவனி வந்தருளி
எந்தரமும் ஆட்கொண்டு தோட்கொண்ட நீற்றானாய்
சிந்தனையை வந்துருக்குஞ் சீரார் பெருந்துறையான்
பந்தம் பறியப் பரமேற் கொண்டான் தந்த
அந்தமிலா ஆனந்தம் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்

பொழிப்புரை :

பந்தம் - மும்மலப் பிணிப்பு பறிய - விலக,
எந்தரமும் - எம்தரமும் - எம்போன்ற தரம் குறைந்தவர்.
அந்தரமே காத்து எதிர் பார்த்து நிற்க

தோளில் திருநீறு பூசிய தேவ தேவன் தரத்தில் மேலோராகிய தேவர்களை விண்ணுலகில் காத்திருக்க வைத்துவிட்டு, மண்ணுலகத்தில் எழுந்தருளி வந்து தரத்தில் குறைந்த எம்மை ஆட்கொண்டான். எமது சிந்தனையை நீக்க, அவன் குதிரை மேல் வந்து, பேரானந்தம் நல்கினான்.

நந்தம்மைக் கோதாட்டி எங்கள் குற்றங்களைப் போக்குவதற்காகச் சிவனார் எங்களைத் தேடி வருகின்றார். இவ்வாறு சொல்லியும் தாமதக்குணப் பெண் பாசாங்கு நித்திரையிலேயே இருந்தாள்.

சேவகன் - சேவை செய்வோன் - தொண்டு செய்பவன். பாசத்தால் மூடப்பட்டிருக்கும் ஆன்மாக்களை முன்னேற்ற வேண்டும் என்பதற்காக அச்சமாறி அச்சமாறிப் பல பிறவிகளைக் கொடுத்து இறுதியில் தன்னை வந்தடைய வேண்டும். என்பதற்காகச் சிவனார் சேவகன் செய்கின்றார். பிறவிகள் இரு வகையாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

நால்வகைத் தோற்றம், அண்டசம் (முட்டடை) சுவேதசம் (வியர்வை, ஊத்தை), உற்பிச்சம் (கிழங்கு, வேர், வித்து) சராயுசம் (கருப்பை) எழுவகைப் பிறப்பு, தாவரம், ஊர்வன, நீர் வாழ்வன, பறவை, விலங்கு, மனிதர், தேவர். பெத்த நிலையில் இருந்து முத்திநிலை வரையும் ஆன்மாக்கள் அச்சமாறி அச்சமாறிப் பிறந்து முத்திநிலையை

அடைவார்கள்.

செங்கமலப் பொற்பாதம், சேவகனை, ஆரமுதை, பெருமானை என்பதனால் பக்தியின் உச்ச நிலைக்கு அடிகளார் வந்துவிட்டார்.

பக்தியின் உச்சக் கட்டத்துக்கு உதாரணமாக “ நம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளி ” என்று கூறப்பட்டுள்ளது. குரு வடிவாகக் காட்சி யளித்தார், மணிவாசகருக்கு அவர் சென்று கொண்டிருந்த பாதையிலே மணிவாசகரின் இல்லத்துக்குச் சிவனார் செல்லவில்லை. இதனால் தங்களுடைய பெருமையைப் பக்திமதிகள் கூறியுள்ளனர்.

தங்கள் பெருமானை, அங்கண் அரசை என்றதனால் படர்க்கைப் பரவ லாகப் பாடப்பட்டுள்ளது.

சத்தியை வியந்தது.

பிற்குறிப்பு :

“இங்கு நம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளி”

சிவபெருமான் குருவாய் எழுந்தருளி வந்து அருளச் சிவஞானம் தோன்றும். தோன்றியதும் அவ்வயிர்களுக்கு மலமாக நீங்கும் அப்பொழுது திருவடியில் சென்று சேர்வர்.

“ஐம்புல வேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத்
தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினில் உணர்த்தவிட்டு
அந்நியம் இன்மையின் அரன்கழல் செலுமே”

உரை :-

தவத்தினில் - ஆன்மா இற்றைவரை செய்த சரியை, கிரியைத் தவத்தால் தம்முதல் குருவுமாய் - முதல்வனாகிய சிவன், மானிட வடிவில் வந்து அருளி, (ஆன்மாவை நோக்கி) நீ இராசகுமாரன், இற்றைவரை ஐம்புலன்களாகிய வேடரில் சிக்குண்டு உன்னுடைய பெருமையை நீ அறியாது இருந்தாய். (ஐம்புலன்களால்) என்று கூறி, ஐம்புல வேடரை விட்டு நீங்கி, இறைவனில் இருந்து வேறாகாத தன்மையால் இறைவனின் திருவடிகளை அடையச் செய்தார். ஐம்புலன்களில் சிக்கி இருந்த ஆன்மாவை மீட்டார்.

18. அண்ணா மலையான் அடிக்கமலம் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீறு அற்றாற் போற்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணா ரொளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
 பெண்ணாகி யாணா யலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேயிப் பூம்புனல் பாய்ந்தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

உரை :

திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனுடைய திருவடிகளை வணங்கும் தேவர்களுடைய முடியின் இரத்தினங்கள் ஒளிமழுங்கினாற் போல, எங்கும் இருள்நீங்கி சூரியனின் ஒளி வெளிப்பட்டமையால் நட்சத்திரங்களின் ஒளி மழுங்கின. பெண்ணாகியும் ஆணாகியும் அலியாகியும் ஒளிவிளக்கும் வானாகியும் நிலமாகியும் இவ்வளவு பொருள்களுக்கும் வேறு பட்டும் உடனுமாகியும், அமுதம் போன்ற இன்பத் திருவானாயும் நிற்கும் சிவபெருமானின் திருவடிகளைப் பாடிப்பெண்ணே இந்நீர்நிலையில் குதித்து நீராடுவோமாக எம் பாவையே.

விளக்கம் :

சிவபெருமானுடைய ஒளிக்குத் தேவர்களின் முடியில் இருந்த இரத்தினக்கற்களின் ஒளி மங்குவது போல், சூரியனுடைய ஒளிக்கு இருள் அகல்வது போல் சிவஞானத் தோன்ற ஆன்மாவில் உள்ள மலங்கள் விலகிவிடும். எப்பொழுது சிவஞானம் ஏற்படும்? அண்ணாமலையான் அடிக்கமலம் சென்று வணங்கும் பொழுது சிவஞான உணர்ச்சி தோன்றும். கண்ணாரமுதம் - பெருமை பொருந்திய அமுதம்.

சிவபெருமான் ஒன்றாய், வேறாய், உடனாய், ஆன்மாக்களில் இயங்குகிறார். ஒன்றாய் என்பதனால் உடலினுள் ஆன்மாக்களுடன் கலந்து இருக்கிறார். உடனாய் என்றதனால் தோழனாய் என்பது பெறப்படும். வேறாய் என்றதனால் ஆன்மாவும் சிவனும் வேறுபட்டனர்.

சிவஞான போதம் : சுறுதும்:

“அவையே தானேயாய் இருவினையிற்

போக்கு வரவு புரிய ஆணையின்.
நீக்கம் இன்றி நிற்கும் அன்றே”

உரை :

1. அவையே ஆய் : அவன் அவள் அது என்னும் அவற்றோடு கலந்து ஒன்றாய் - வேறுபாடின்றி உள்ளத்தில் உள்ளே இருக்கும் - ஒன்றாய்.
2. தானே ஆய் : ஆன்மாக்களுக்கு அறிவிக்கும் பொருட்டு அவற்றின் வேறாய் வெளியே நிற்கும் - வேறாய்.
3. அவையே தானே ஆனாய் :
ஆன்மாக்கள் இன்பங்கள் துன்பங்கள் அனுபவிக்கும் பொருட்டு அவற்றோடு உடனாய் நிற்கும் - உடனாய்

போக்கு வரவு என்பது பிறப்பு இறப்பு இடம்பெறுதல் ஆகும்.
ஆணையின் நீக்கமின்றி - சக்தியை விட்டுப் பிரியாமல் செயற்படும் திரோதான சக்தி மூலம்

சுருக்கம்

உயிருடன் கலந்து தொழிற்படும் பொழுது இறைவன் ஒன்றாய் நிற்கின்றான்.

வெளியே நின்று செயற்படும் பொழுது வேறாய் நிற்கின்றான் -
அ. தாவது ஆன்மாவும் சிவனும் வெவ்வேறாக இரண்டாய் நிற்கும்
ஆன்மாக்கள் இன்பதுன்பங்களை அனுபவிக்கும் பொருட்டு
உடனாய் (துணையாய்) நிற்கிறான்.

சிவஞான சித்தியார் கூறுதும்:

உலகெலா மாகி வேறா யுடனுமா யொளியாய் ஓங்கி

அலகிலா உயிர்கள் கன்மத்து ஆணையின் அமரந்து செல்லத்
தலைவனாய் இவற்றின் தன்மை தனக்கெய்தல்இன்றித்தானே
நிலவு சீ ரமலனாகி நின்னன் நீங்காதெங்கும்.

வாழிப்புரை :

முதல்வன் உயிர்களோடு கலப்பினால் ஒன்றாயும், பொருள் தன்மையால் அவற்றின் வேறாயும், செலுத்தும் தன்மையால் அவற்றோடு

உடனாயும் நிற்பன். இவ்வாறாயினும் இவற்றில் தோய்வின்றி நிற்பவன் நியமன்.

பெண், ஆண், அலி என்றதனால் உடனாயும் வேறாகி என்றதனால் இறைவன் பொருட்டன்மையால் இவற்றின் நிற்றும் வேறாகியும் அமுதமுமாய் என்றதனால் ஒன்றாயும் விளங்குகின்றான். விண்ணாகி மண்ணாகி - எங்கும் பரந்து நிற்கின்றான்.

பெண்ணே என்றழைக்கின்றனர். இது படர்க்கைப் பரவல் சக்தியைப் பலவாறு சொல்லி வியந்தது. திருவண்ணாமலை பஞ்ச பூதத்தலங்களுள் ஒன்று. அவை - பிருதுவி - (மண்) - திருக்காஞ்சி - அப்பு திருவாணைக்கா, தேயு^{தீ} - திருவண்ணாமலை, வாயு (காற்று) - திருக்காழத்தி, ஆகாயம் - வெளி - சிதம்பரம் பிரம்மாவுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் சோதிப்பிளம்பாக நின்று சிவபெருமான் காட்சி கொடுத்ததலம் திருவண்ணாமலை ஆகும். ஆண், பெண், அலி - மூன்றும் இறைவனுக்குச் சமன்.

19. உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கல மென்று
அங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன்று உரைப்போம் கேள்
எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோ னல்குதியேல்
எங்கெழிலென் ஞாயிறு எமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

உரை :

உனக்குத்தரப்படும் பெண்பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்ற பழமொழியைப் புதுப்பிக்கவில்லை. எம் தலைவனே உமக்கு ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். எம்முடைய மார்பு உன்னுடைய அன்பரல்லாதவருக்கு உரியதல்ல. எங்களுடைய கை உனக்கு மட்டுமே பணிசெய்யும். உன்னைவிட வேறொன்றையும் எம் கண்கள் காணா . இவ்வகை விருப்பக்களை இறைவா நீ தந்தருளினால் எமக்குத் திருப்தி. சூரியன் திசை மாறினாலும் அக்கறை கொள்ளோம்.

விளக்கம் :

விவாகம் செய்யும் பொழுது, பெண்ணின் பெற்றோர் பெண்ணைத் தத்தம் செய்து கணவனுக்கு அடைக்கலமாகக் கொடுப்பர். சமூக வழக்கு, இங்கு கூறப்பட்டுள்ளது. சிவபெருமானுக்கு ஆன்மக்கள் அடைக்கலப் பொருள் . மனித வர்க்கம் உடையானுக்கு அடிமைப் பொருள் - அல்லாத வர்க்கங்கள் உடையானுக்கு உடைமைப்பொருள் “நின் அன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க” என்றதனாலும், “உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க” என்றதனாலும் “மற்றொன்றும் காணற்க” என்றதனாலும் எங்கள் எதிர்கால வீட்டுக்குத் தலைவன் சிவபெருமானே என்பதனைக் குறிக்கும் தன்மையை அவதானிக்கலாம்.

மற்றொன்றும் காணற்க என்பது பக்தியின் உச்சநிலையாகும் ஆன்மாக்களின் இறுதியடைவு சிவனுக்கு அடிமையாகி இரண்டறக் கலத்தலே. இதுவே சாயுச்சியம் எனப்படும்.

அடிகளார் “அச்சோப்பதிகத்தில்” கூறியுள்ளார்.

“ சித்தமலம் அறுவித்துச்
சிவமாக்கி எனையாண்ட
அத்தன் எனக்கு அருளியவாறு
ஆர்பெறுவார் அச்சோவே”

அத்தன் - தந்தை சிவபெருமான் எங்களுக்குத் தந்தை. நாம் பிள்ளைகள்.
சித்தமலம் -மனம், புத்தி, சித்தம் அகங்காரம் ஆகிய அந்தக்கரணங்கள் - 4

“ தையலிடங் கொண்ட பிரான்
தன் கழலே சேரும் வண்ணம்
ஐயன் எனக்கு அருளியவாறு
ஆர்பெறுவார் அச்சோவே”

ஐயன் - தந்தை

இவை சிவமாந்தன்மையை விளக்குகின்றன. சிவமாந்தன்மை அடைய ஆணவமலம் பெருமளவு தேயவேண்டும். அடிகளார் தனது சொந்த அனுபவத்தைப் பத்திமதிகள் வாயிலாக வெளிப்படுத்துகின்றார். ஞானத்தில் ஞானம் என்ற உயர்படியிலே நிற்கின்ற அடிகளார் தன்னைச் சிவனாரின் குழந்தையாகக் கற்பனை செய்கிறார்.

“தாயே யாகி வளர்த்தனை போற்றி ”எனப் பிறிதோர் இடத்தில் கூறியுள்ளார். பெத்த நிலையில் இருந்த ஆன்மாக்களுக்கு உடலங்கள் அளிக்கப்படும் நோக்கம் அவற்றை முத்திநிலைக்கு இட்டுச் செல்வதற்கேயாகும்.

“எங்கள் பெருமான் உனக்கு ஒன்றுரைப்போம் கேள் ” என்ற தனால் இது முன்னிலைப்பரவலாகும்.

இது சக்தியை வியந்தது.

20. போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்
 போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் ஈறா மிணையடிகள்
 போற்றிமால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

உரை :

பிரபஞ்சத்துக்கு முன்னவனே நின் திருவடிமலர்களால் அருள்புரிவாயாக.

பிரபஞ்சத்துக்குப் பின்னவனே இளம் தழிர் போன்ற நின் திருவடி மலர்களால் அருள்புரிவாயாக .

எல்லா உயிர்க்கும் தோற்றத்தின் காரணமான உன்னுடைய அழகிய திருவடிகளால் அருள் புரிவாயாக

எல்லா உயிர்க்கும் இன்பம் அழிக்கின்ற நின் திருவடிமலர்களால் அருள்புரிவாயாக

திருமாலும் நான்முகனும் காணாத திருவடிமலர்களால் அருள் புரிவாயாக

எம்மை ஆட்கொண்டருளும் அழகிய திருவடி மலர்களால் அருள்புரிவாயாக நாம் மார்கழி நீராட அருள் புரிவாய் பாவையே!

விளக்கம் :

நாள் மலர்தூவித் துதிப்பதற்குத் துணையாக எட்டுப் போற்றிகள் அமைந்துள்ளன.அவற்றுள் ஏழு போற்றிகள் சிவனின் திருவடிகளில்

முடிகின்றன. எட்டாவது மார்கழித் தீர்த்தத்தில் முடிவடைகிறது. தீர்த்தம் என்பதன் வரைவிலக்கணம் : இரு வினைகளையும் ஒழித்துக் கட்டும். சிவனாரின் ஆசீர்வாதம் நிறைந்த மருந்து என்பதாகின்றது. போற்றி என்பது மீண்டும் மீண்டும் வருவதால் அஃது அர்ச்சனை மந்திரமாகும். எட்டுநாள் மலர்கொண்டு துதிக்கவேண்டும்.

இறுதிப்பாடலில் சித்தாந்தத் தத்துவங்கள் மீட்டல் செய்யப் படுகின்றன.

சிவபெருமான் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத பொருள். உலக முடிவில் - ஒடுக்கப்படும் பொழுது - தனியனாகச் சாம்பல் மேட்டில் நிற்பர். சிவன் ஒருவரே உள்ளபொருள் . உள்ள பொருள் என்றால் என்றும் உள உண்மைப்பொருள். நற்கதி அடையாத ஆன்மாக்களுக்காக மீண்டும் பிரபஞ்சத்தைப் படைப்பர். அவ்வான்மாக்கள் நால்வகைத்தோற்றம் எழுவகைப் பிறப்பு மூலம் அச்சுமாறி அச்சுமாறி முன்னேறுவர்.

காக்கும் படைக்கும் தெய்வங்கள் எனப்படும் திருமாலும் பிரம்மாவும் மும்மலக்கட்டின் காரணமாகச் சிவனைக் காணார். உயிர்களுக்குத் தோற்றம் என்பதனால் படைக்கும் தொழிலையும், போகம் என்பதனால் காக்கும் தொழிலையும், ஈறாம் என்பதனால் ஒடுக்கும் தொழிலையும் ஆட்கொண்டருளும் என்பதனால் திருவருள் செய்யும் தொழிலையும் நான்முகனும் திருமாலும் காணாத புண்டரிகம் என்பதனால் மறைக்கும் தொழிலையும் இப்பாடல் விளக்குகின்றது. எனவே சிவனின் ஐந்தொழிலும் இப்பாடலில் இடம் பெற்றுள்ளது. சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை விளக்கும் முறை படிப்படியாகப் பக்தி நிலையில் வளர்ந்து கொண்டு செல்கின்றது.

பாதமலர்

செந்தளிர்கள்

பொற்பாதம்

பூங்கழல்கள்

இணையடிகள்

காணாத புண்டரிகம் (தாமரை)

பொன்மலர்கள் (ஆட்கொண்டருளும்)

ஆட்கொண்டருளுதலை இறுதியாக வைத்து ஆன்மா இறுதியில் முத்தியை அடையும் நிலையைக் குறிக்கும் பொருட்டு எல்லா உயிர்க்கும் என்றதனால் சகல ஆன்மாக்களும் முத்தி நிலையை அடைவார் என்பது பெறப்படும். அடிகளார் திருவடி ஒன்றையே சிந்தித்த வண்ணம் இருக்கின்றார். சிந்தையில் வேறு எண்ணங்கள் இல்லை.

சேக்கிழார் நாயனாரின் திருத்தொண்டர் புராணத்தில் ஒருபாடல் கூறுதும் :

“ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணம்ஒரு மூன்றும்
திருந்துசாத் துவிகமே ஆக
இந்துவாழ் சடையான் ஆடும் ஆனந்த
எல்லையி-ல் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபேர் இன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்”.

யார் மலர்ந்தார்?

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் மலர்ந்தார்.

ஞானேந்திரியங்கள் - 5 : மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி

இவற்றுள் கண் மட்டும் செயற்படுகின்றது.

கரணங்கள் - 4 :

அந்தக்கரணங்கள் - மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் (ஆணவம்) செயற்படவில்லை, சிந்தை மட்டும் செயற்படுகின்றது.

குணம் - 3 : சாத்வீகம், இராசதம், தமோ இவற்றுள் சாத்வீகம் மட்டும் செயற்படுகின்றது. ஆகவே கண், இறைவனின் திருவடிகளைக் காண்கின்றது. சித்தம் சிவனையும் அவர் போதித்த ஐந்து எழுத்துக்களையும் சிந்திக்கின்றது.

(மனம், புத்தி, ஆணவம்) செயற்படவில்லை.

இவையே அடிகளாரின் நிலைப்பாடு தன்னை மறந்த நிலையிலேயே திருவெம்பாவையைப் பாடியுள்ளார். பிரபஞ்சம் முழுவதையும் படைத்து அவற்றைத் தாங்குகின்றார் சிவன். அவரைத்

தாங்குகின்றன அவரின் திருவடிகள். அதனால் நாம் திருவடிப் பூசை செய்யும் பொழுது, சிவனையும் அதிதெய்வங்களையும், முனிவர்களையும் பிரபஞ்சத்தையும் அதில் அடக்கியுள்ள சேதன அசேதனப் பொருள்கள் யாவற்றையும் வணங்குகின்றோம்.

இதனாலேயே சகல பூசைகளிலும் திருவடிப் பூசை சிறந்ததாகக் கருதப்படுகின்றது.

மார்கழித் தீர்த்தத்தின் சிறப்பு இந்நூலின் பிறிதோரிடத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

எல்லா உயிர்க்கும் போகமாம் என்பதனாலே, திருஞான சம்பந்த நாயனாரின் தெய்வீக வாழ்த்து பொருத்தமாகின்றது.

“ஆழ்க தீயதெல் லாமர ன்னாமமே

சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே”

தீர்த்தக் குளம் சிவனாரின் அகன்ற பரந்த திருவருளுக்கு ஒப்பாகும் என்பது சான்றோர் கருத்து ஆகும். அதில் உடல் மாசும், உயிர் மாசும் கழுவப்படுகின்றன. அதனால் பாய்ந்து பாய்ந்து நீராடுவோம் என்று பக்திமதிகள் கூறியுள்ளனர். தீர்த்தம் உடல், உள மாசைத் தீர்க்கும்.

இவற்றைப் பாடினால் மட்டும் போதாது நோன்பையும் விதிமுறைப்படி அநுட்டிக்க வேண்டும்.

“போற்றி அருளுக நின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்”

என்பதனால் இப்பாட்டு

முன்னிலைப் பரவலாகும்.

இறைவனின் திருவடிகள் போற்றப்படுதலினால்

இது சத்தியை வியந்தது.

முடிவுரை

மூன்று கண்ணா முத்தொழிலா மும்முதலா மூவுலகுந்
தோன்றக் கருணைபொழி தோன்றலே - ஈன்றவன்னை
தன்னைப் போல் அன்பு தழைத்தோய் ஒரு தெய்வம்
உன்னைப்போ லுண்டோ வுரை

பொழிப்புரை :

மூன்று கண்ணா முத்தொழிலுக்கு இறைவா. மும்முர்த்திகளுக்கும்
முதல்வனே மூன்றுலகங்களும் தோன்றுதற்காகக் கருணை பொழிகின்ற
மேலோய், தாய் போன்று அன்பு தழைத்தோய். நின் போன்றதோர்
தெய்வமுண்டோ கூறுவாய்.

- தாயுமான சுவாமிகள்

“ உள்ளத்தின் உள்ளே உளபல தீர்த்தங்கள்
மெள்ளக் குடைந்து நின்று ஆடார் வினைகெடப்
பள்ளமும் மேடும் பரந்து திரிவரே
கள்ள மனமுடைக் கல்வியிலோரே”

- திருமந்திரம்

உரை :

மனமாசுகளையும் தீர்த்தங்கள் பல உள - அவை வாய்மை, அன்பு,
தவம், செபம் உள்ளத்திலே அம்மையப்பர் திருவுருவம். ஐந்தெழுத்து
முதலியன உள்ளத்துத் தீர்த்தங்கள். தம் வினையாகிய பாவம் தீர்
இப்பண்புகளை விருத்தி செய்யாது பஞ்சமா பாதகங்களைச் செய்து
பள்ளங்களில் உள்ள நீர் நிலைகளைத் தேடுகின்றனர் .
கள்ளமனம் - வஞ்சக மனம்

கல்வியிலாரே - சிவசமய அறிவுஇல்லாதவர்

சுருக்கம் :

பஞ்சமா பாதகங்களை விலக்கி, சிவபக்தியும், நற்பண்புகளும்
உள்ள கலாசாரத்தில் திளைக்க வேண்டும். - (அமுந்துதல்)

- திருமந்திரம்

மந்திரங்களும் சாஸ்திரங்களும் தோத்திரங்களும், புராணங்களும் சிவபெருமானுடைய தூலசரீரம்.

ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரம் எல்லா மந்திரங்களுக்கும் மூல மந்திரம். இம்மந்திரத்தையே சிவபெருமான் தெட்சணாமூர்த்தியாக இருந்து மாணிக்கவாசகருக்கும் ஏனைய நந்திகளுக்கும் உபதேசித்தார் என்பர் நல்லறிஞர். மதுபானம் அருந்துவோர் மாமிசம் உண்போர் தூல சரீரத்தைத் தொடவுங்கூடாது.

சிவபெருமானுடைய சூக்கும சரீரம் உயிர்களுடன் கலந்து உடலுக்குள்ளே இருக்கின்றது. சொருப இலக்கணத்தில் ஒளி வடிவமான ஆன்மா, உடலங்களுக்குள் இருக்கும் பொழுது உயிர் எனப்படும்.

“ உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென் றிருந்தேன்
உடம்பினுக் குள்ளே உறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புளே உத்தமன் கோயில் கொண்டான் என்று
உடம்பினை யானிருந் தோம்புகின்றேனே”

- திருமந்திரம்

உடம்பினுக்குள்ளே உறுப்பொருளாகிய இறைவன் இருப்பதைக் கண்டவர். யோகி திருமூலர்.

வானுலகும் மண்ணுலகும் வாழ மறைவாழப்
பான்மைதரு செய்யதமிழ் பார்மிசை விளங்க
ஞானமத ஐந்து கர மூன்று விழி நால் வாய்
ஆனைமுகனைப் பரவி அஞ்சலி செய் கிற்பாம்.

“ பெண்கமந்த பாகப் பெருமான் ஒருமாமேல்
எண்கமந்த சேவகன் போல் எய்தியும் வைகைநதி
மண்கமந்து நின்றதுமோர் மாறன் பிரம்படியால்
புண்கமந்து கொண்டநின் பொருட்டன்றோ புண்ணியனே”

- வடலூர் வள்ளலார் இராமலிங்க அடிகள்

குறிப்பு - நின் பொருட்டன்றோ புண்ணியனே
(மணிவாசகர்)

சுபம்

Distributed By:
LANKA BOOK DEPOT (PVT) LTD.
F.L. 1.14, DIAS PLACE,
GUNASINGAPURA,
COLOMBO 12.
TEL : 0112 341942

ISBN : 978-955-7888-98-9

9 789555 7888989

Rs.120.00

மாணிக்கவாசகர்